

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

„PINCZÉREK LAPJA.“

A hazai szállodások, vendéglősök, kávéosok, pinczerek és kávéházi-segédke érdekeit felkaroló szakközlöny.

„Az első magyar orsz. pinczemeszterek és pinczemunkások egylete“, a „Budapesti kávéház segéd-egylet“, a „Szatmár-Nemzeti pinczér-egylet“, a „Székesfejvári pinczér-egylet“, a „Szombathelyi pinczér betegsegélyező-egylet“, a „Győri pinczér-egylet“, a „Hévköpartomi vendéglősök- és kávéosok ipartársulata“, az „Aradi pinczér-egylet“-nek, a „Szabolcai pinczér-egylet“-nek, az „Aradi vendéglősök- és kávéosok-egyesület“-nek, az „Ujvidéki szállodások-, vendéglősök- és kávéosok ipartársulata“-nak, a „Miskolczi pinczér-egylet“-nek és a „Kassai vendéglősök-, kávéosok-, korezmárosok- és pinczerek-egylet“-nek

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik havonként kétszer, minden hó 5-én és 20-án.

Előfizetési ár:

Egész évre 6.— Félévre 3.—
Háromnegyed évre 4.50 Évnyegyedre 1.50

Leptalapadonos és felelős szerkesztő:

IHÁSZ GYÖRGY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII. kerület, Akácfa-utca 3-ik szám.

Kéziratok és előfizetések ide intézendők.

Buzdító szózat.

Az a mozgalom, melyet lapunk az országgyűléshez beadandó, sérelmeinket és kívánalmainkat tartalmazó *kérvény*-vel megindított, állandóan foglalkoztatja mindazokat kik a vendéglősök helyzete iránt bármily okból érdeklődnek.

Azokból a szóbeli, vagy írásban tolmácsolt kijelentésekből, melyek kérvényeinkre vonatkozólag szerkesztőségünkhez érkeztek legujabban igazi „*buzdító szózat*ként“ hathat mindenkire dr. *Barabás Béla* országgyűlési képviselő ur, a 48-as függetlenségi párt tagjának imitt következő levele:

Tek. *Ihász György* urnak

a „Vendéglősök Lapja“ szerkesztőjének

Budapest.

Tisztelt barátom!

Figyelemmel olvastam el az a *kérvényt*, a melyet Magyarország szállodásai, vendéglősei és korezmárosai a magyar országgyűlés képviselőházához benyújtottak. Bizony, ideje volt már *egyszer megszólalni*ok s ösztönözni feltárni azokat a bajokat, a melyek ma-holnap elviselhetetlenekké válnak. A magam részéről igaz érülettel *osztom véleményüket s jogosnak tartom kívánásukat*. De félek tőle, hogy a mi kormányunk ezen jelentékeny ügyben nem fogja azt a jó indulatot tanusítani, a melyet önkök és foglalkozásuk méltán megérdemelnek.

Én évek hosszu során át voltam az *aradi* vendéglősök és kávéosok egyesületének *titkárja*, sőt 1887. évben az *országos értekezlet egyik jegyzőjeként szerepeltem*, épen azért, nekem volt alkalmam arról közvetlen meggyőződést szerezni, hogy azok a jajsavak, a melyek *felhangzanak kérvényükben*,

azok nem üres szavak, azok *késerséggel teljes valóságok*.

Ha kérvényük tárgyalása alkalmával Budapesten lesznek, akkor *készséggel fogom én is támogatni azt s igénytelen szavammal rámutatni az önkök igazaira*.

Fogadja hazafüti üdvözlémetet

Arad, 1897. szeptember 8-án.

Kész híve:

Dr. Barabás Béla,
orsz. képviselő.

Ha XIII. éves küzdelmünkre nem is hivatkozhatnánk, ha nem is állanának mellettünk azok a hűséges pártolónk, a kik ifjú lévvel támogattak bennünket a mi üttör munkánkban, melyet a hazai vendéglős-*ipar* magyarságáért és fölvirágoztatásáért oly nagy reménnyel kezdetünk s annyi esalódás után is mind e napig lankadatlanul folytatunk, akkor is mellettünk szólnának az ilyen nyilatkozatok, a milyen dr. *Barabás Béla* uré, a törvényhozás e kiváló tehetségű tagjúsá a milyenhez hasonlót a mi törekvéseink igazolására s a vendéglősök büszkeségére nem egyszer volt szerencsénk közölni.

Ha most az ő nyilatkozatát megkülönböztető figyelemben részesítjük, ennek oka egyrészt az ő személyisége, illetőleg munkálkodása kiválóságában rejlik, másrészt és legfőképpen abban a válságban, mely a kongresszus kérdése s a végrehajtó-bizottság önkényes eljárása folytán a magyar vendéglősökre sulyosodik.

Választanunk kell! Választanunk kell azok között, a kik részben szorgalmuk, részben a sors különös kegye folytán a maguk javát ugyancsak sokra vitték és azok között, a kik saját javaikat mivel sem gyarapítva, annál inkább buzgólkodtak a közjó előmozdításán.

Hogy ennek a választásnak az ideje

elérkezett, hogy a magasabb kegy *Minden-váro Adamjainak* az aerája immár alkonyulóban van, bizonyítja a bennünket megtisztelő képviselő ur levele.

Uj felfogás, uj szokások, uj férfiak lesznek urrá a küzdőtéren. Oly felfogás, mely a küzdelmet szükségesnek tartja, míg van miért; oly felfogás, mely nem hajol meg más előtt, csak az eredmények előtt; uj szokások, olyanok, melyek nem egymás tömjenezésében fejeződnek ki, melyek nem a polezot tekintik, a hova valaki felfurakodhatik, hanem az igaz érdemet, melyet csak munkálkodással lehet megszerezni; és uj férfiak támadnak közöttünk, a kik nem a maguk beldogulását, nem a maguk ragyogását tekintik a kívánt siker mérlegéül, hanem azt, hogy kijuttott-e minden osztályos társunknak abból, a mit magunknak és mindnyájunknak jog és szükség szerint megkövetelhetünk.

Hogy ez a jobb idő, ez a szebb kor immár közel vagy, hogy a vendéglősök fölismerve közös, nagy érdekeiket, nemokára egy-séges, erős tábortba verődnek, melynek élén előrelátó, érzjellemű vezérek állanak, annak felül vesszük azt a háborgást, zsurlódást, mely a szombathelyi kongresszust most megelőzi. Azért mi ennek a kongresszusnak különös, a messze jövőre kiható fontosságot tulajdonítunk és fölvetjük ezt a kérdést:

Mi a kongresszus teendője?

Azokkal a kicsinyes, formáságokra vonatkozó kifogásokkal, melyekkel a kongresszusi végrehajtó-bizottság a maga önkényes határozatát megokolta, immár fölösleges foglalkoznunk, azt hisszük végeztünk és végezett vele mindenki minden időre. Ad acta! Requiescat in pace!

A kongresszust nemcsak meg lehet, hanem meg is kell tartanunk. Kötelesség ez magunk és a jövő iránt.

DOMINO SEC pezsgő.

Versenyez nemcsak az összes hazai, de valamennyi külföldi pezsgő gyártmányával is. Gyár: Velenczén, Fejérm. Központi iroda: Budapest, VIII. kerület illői-ut 80-ik szám.

A kérdés tehát csak az, hogy mi a kongresszus teendője?

A tárgyalás rendje az 1896-diki kongresszus alapján a szombathelyi meghívóban helyesen és szabatosan meg van állapítva: ott kell kezdenünk, a hol végeztük.

Az 1896-iki kongresszus kérelmeinek elintézését kell a szombathelyi kongresszusnak tudomásul vennie.

A kérelmeknek azt a részét, mely kulturális és közigazgatási érdekeinket illeti, a mint tudjuk, visszatartotta a kereskedelmi miniszter; azt a részét pedig, mely anyagi érdekeinkre közvetlenül vonatkozik, ha nem is adták még hivatalosan tudtunkra, el fogja vetni a pénzügyminiszter. Hogy ugy lesz, kiteszik ennek a miniszteriumnak indirekt nyilatkozataiból s így ellenkező reményben csak az ringathatja magát, a ki bizakodni szeret, vagy a ki nagyképszerűsége, érdekből, szándékosan akar áltatni másokat.

A kongresszusnak tehát az a teendője, hogy minden tekintet nélkül szakítson azzal az irányzattal, mely testületünkben eddig a siker sírásója volt: a csuszás-mászással, a felsőbbek kögyének, tetszésének szolgálai könyörgésével, szóval, a hitvány lepiszkásággal.

A kongresszusnak ki kell mondania: „Minthogy eddig hiába kopogtattunk, alázatoskodtunk a miniszter urnak előszobájában, mint szabad és önrzetes polgárokhoz illik „haladéktalanul a törvényhozáshoz fordulunk sérelmeikkel és kívánalmainkkal.“

Ez méltó fellépés hozzánk, magyar vendéglősökhöz, szabad ország szabad fiaihoz.

Ezt a lépést annál könnyebben és sikeresebben teheti meg a szombathelyi kongresszus, mert megelőzőleg az országgyűlés előtt lesz a „Vendéglősök Lapja“ mozgalomhoz csatlakozók kérvénye, melyről a sajtó és törvényhozás hivatottjai közül már többen nyilatkoztak elismeréssel.

Ez a kérvény, illetőleg emlékirat alapjául szolgálhat a kongresszus memorandumának, ugy, hogy a két kérvény egymást mintegy megerősítve, kiegészítve, növeli a vendéglősök kettős, de egy célú fellépésének súlyát és erejét.

Szerintünk a szombathelyi kongresszus más állappontra nem helyezkedhetik s erre helyezkedve, nagy mértékben elősegítette reményeink valósulását.

Vannak a kongresszusnak egyéb teendői is, de azok inkább házi ügyeinket illetik.

Ilyen a nyugdíj kérdésének rendezése; de a mi ennél is fontosabb: kritika a kongresszus eddigi vezetősége felett s a megnyílt egy a kritika kedvezőtlen ítéletre vezetne: *új vezetőség választása.*

Ez szerény nézetünk, melyet azonban oktroynálni senkire sem akarunk, mert csak egy az óhajtatásunk, az, hogy a kongresszus meglegyen s a vendéglősök ügyét előbbre vigye.

Az országgyűlés előtt.

Az országgyűlés nem sokára megkezdül új ülészkakát, mely remélhetőleg csendesebb s hasznosabb munkálkodásu lesz, mint a bezártult volt.

Ránk ez az új ülészkak különös fontosságú lesz, mert *mindjárt az elején kerül színe elé a mi kérvényünk,* melyet a mult ülészkakban az obstrukciós zavarok miatt inopportunus lett volna benyújtatnunk.

A kérvény beadója, mint már annak idején tudattuk, dr. *Ihorváth Ádám,* a kiváló jogász s a jeles publicista, Kecskemét országgyűlési képviselője s a 48-as függetlenség párt nagy tekintélyű tagja lesz, a ki erre való hajlandóságát még márczius hóban a következő levéllel adta tudtunkra:

Tekintetes

Tháse György szerkesztő urnak

Budapestben.

Tisztelt Barátom!

Szíves felszólításod, hogy a vendéglős urak emlékiratát annak idején a *képviselőház elé terjeszsem* s támogassam, megtisztelő bizalom részemre, miért is első sorban köszönetemet fogad. Megértve az *úgy helyes, igazságos és okos voltát,* felszólításodnak a legnagyobb örömmel és készséggel teszek eleget. Szívőből üdvözöl.

Budapest, 1897. márcz. 3.

tisztelet barátod:

Horváth Ádám,
orsz. képvis.

Lapunk szerkesztője a mult hó folyamán otthonában, *Kecskeméten* is tiszteltet a nagy-érdemű képviselő urnál, hogy vele a kérvény beadásának részleteit megbeszélje.

Örömmel tapasztalta ekkor, hogy *Ihorváth Ádám* képviselő ur nemesak a törvényhozásban, hanem otthon is mily fáradhatlan munkása tollal és tettel a közjónak s hogy mily szilárd alapja van annak a szeretetnek és tisztelőnek, mely őt kerületének környezi.

Örömmel értesült arról is, hogy a képviselő ur a *vendéglősök kérvényének* mily nagy fontosságot tulajdonít s különös ambícióját helyezi abba, hogy *mentőli hathatósabban szószóloja lehessen kérelmünknek.*

Ez a körülmény azt a nem alaptalan reményt kelti bennünk, hogy fellépésünknek meglesz az a sikere, hogy ügyünk helyét foglal a megoldandó kérdések sorában s helyzettünk ezentul nem részesül oly mostoha elbírálásban, mint eddigéig.

Ennélfogva újlag felhívjuk szaktársainkat, hogy azok, a kik még a kérvényt nem írták alá, siessenek az aláírással.

E végből még egyszer és utoljára lenyomatjuk a *szavazólapot,* kérjük azt aláírva postafordultával beküldeni, mert az emlékirat még *e hó folyamán nyomdába kerül,* a mikor már a beérkező aláírásokra nem reflektálhatunk.

Ez a szavazó lap kimetszendő és a „Vendéglősök Lapja“ szerkesztőségének, Budapest, VII., Akácfa-utca 3. sz. be-küldendő.

Szavazó-lap.

Alulírott kívánatosnak tartom, hogy a magyar országgyűlés oly törvényt, illetőleg törvényeket alkosson, hogy

1. a regále, különösen a regále-bérlét megszüntetessék;
 2. a szegény népnek a palinától való elszakítására a bor-, különösen a sör-adó tetemesen leszállítsassék;
 3. az italmérleti jog díja mérsékeltessek;
 4. a pálinkamérések száma korlátoztassék;
 5. a palackozott sörrel és borral való kereskedés szabályozassék;
 6. a műbor-készítés megakadályoztassék;
 7. a záróra országos törvényvel egyenlősítessék;
- Együttal óhajtom, hogy a „Vendéglősök Lapja“ szerkesztősége ily értelemben a magyar országgyűléshez emlékiratot, illetőleg kérvényt nyújtson be.

Kelt 1897.

(A szavazó aláírására.)

A szavazólap levelezőlapra, vagy ívpapírra is ragasztható s akkor bárhányan aláírhatják.

Hangok a végrehajtó-bizottságból.

A kongresszusi végrehajtó-bizottság *jogtalan határozata* ellen intézett támadásunk a mily lesújtólag hatott a basáskodni szerető klikkire, éppen oly lelkesítőleg hatott a vendéglősök független táborára.

Erveink helyessége, bizonyítékaink igazsága annyira szembeötöl volt, hogy magából a végrehajtó-bizottságból többen, még pedig igen tekintélyes tagok, joentették ki lapunk szerkesztője előtt, hogy *tényleg vezették őket* s a lapunkban olvasottak után belátták, hogy a végrehajtó-bizottság határozata *tapintatlan és jogtalan.*

A vendéglősök szélesebb köreiben pedig az erőszakos s a szombathelyieket sértő határozat oly nagy megbortránkoztatást keltett, hogy visszahatott egyszerre nagy érdeklődés támadott a kongresszus iránt s ugy a fővárosból, mint a vidékről sürinl érkeznek hozzánk tudakozódások a kongresszus idejére vonatkozólag.

Ez a körülmény, reméljük, buzdítólag fog hatni a derék szombathelyiekre, valamint lelkesítőleg hat ránk is, mert látjuk, hogy a magyar vendéglősök nagy többsége nem járomba való, könnyös tömeg, melyet csak az nem használ föl a maga hasznára, a ki nem akarja.

Örömmel látjuk ebből a visszahatásból, hogy immár elmultak azok az idők, a mikor egyeseknek gazdagsága s jól, rosszul kiérdemelt ordoja, elkápráztatott bennünket s nem látva, nem hallva, parancsokra tipródtunk a magunk érdekében.

Hogy okunk van bízni a szebb jövőben, a vendéglősök öntudatos és egyetértő munkálkodásában, kitűnik az itt következő, igazságérzetűl és ügyeszeretettől áthatott, hazafias hangu nyilatkozatokból is:

*Tisztelt Szerkesztő ur!
Igen tisztelt Barátom!*

P. Ladány, 1897. szept. 7.

Folyó évi szeptember hó 5-én, megjelent 17. számú b. lapjában a végrehajtó bizottság elmúlt augusztus hó 23-án megtartott ülésének határozata, ugy a vezércikkben, mint több helyen is megkritizáltak, a mely kritizálásokra, s mint az 1896-ik évben tartott kongresszus végrehajtó bizottságának egyik legszerényebb tagja, engedje meg, hogy a következőkben fejlethessek:

Először is az említett ülésen jelen nem voltam, s csak jegyzőkönyvileg értesítettem annak határozatáról, mire majd alább fogok visszatérni.

En a Szombathelyiekől, az az Dr. Szabó László urtól annak időjén meghívást kaptam a mult évben tett indítványommal történtek előadására, a mely meghívást reám nézve megtiszteltetésnek vettem ugyan, de amint Dr. Szabó László urnak is megírtam, viszonyaim jelen nem engedik, hogy most ily nagy, reám nézve megterhelő költséget csinálhassak; tehát sajnálattal bár, mert hisz Szombathelyen majdnem otthon vagyok, mégis le kell róla mondanom.

A mi pedig a végrehajtó bizottság határozatát illeti, itt nyilvánosan kijelentem, hogy joggal van és léves.

Abban van ugyan némi igazság, hogy a Szombathelyieknek a végrehajtó bizottsággal előzetesen értekezni kellett volna; ámde ez oly csekély hiba, hogy e miatt a bizottság a leendő kongresszust semmissnek, érvénytelennek, még ha joga volna is hozzá, mégsem mondhatná ki.

Az igaz lehet, hogy még eddig csakis a nm. m. kir. kereskedelmi minisztériumtól jött határozat a mult évi kérvényekre és az is elutasítotlag; — de ami a legvitásabb ügyeinknek volnának, azon kérvényekre a nm. m. kir. pénzügyminisztériumtól határozat még nem jött; de ez miszt tenz, azért a kongresszus minden tekintetben megtartható.

Megtartandó pedig azért is, mert a mult évi kongresszuson általános szótöbbséggel el lett határozva az idei kongresszus megtartása Szombathelyen, sőt nemcsak ez, hanem még az is, hogy folytonos érintkezés, tanácskozás és esetleges sérelmeink megbeszélése véget minden évben más városban kongresszus okvetlenül tartassék.

Szerény nézetem e tekintetben még az, hogy a kongresszusnak tulajdonképpen nem az a célja, miként folyton csak hódoljunk, kérjünk, esedekeljünk és rimázkodjunk és érintkezünk, és hogy legyen köztünk egy összetartó kapocs, a mely által egyetértésben és egységesen cselekedhesünk, hogy megszűnjék közöttük az az örökös kaszt- és fajviszály; végül hogy e hazánknak lelkes, jó és hű fiait legyünk, akik se Béccsel, se semmivel, ami német, nem trafikálnak, hanem maradnak és leszünk magyarok.

Ezért ha mindjárt magam nem is lehetek jelen a Szombathelyen tartandó kongresszuson, mégis egész lelkesültem üdvözölöm a Szombathelyieket s óhajtom, hogy aki csak teheti vegyen részt a kongresszuson, hisz ép a szombathelyiek érdemlik meg leginkább ezt a megtiszteltetést, mert mult ezredévi kongresszusnak is ők voltak a megkezdői.

Ennyit tartottam szükségesnek megjegyezni a magam védelmére.

Ezekután maradtam a te, szerkesztő urnak igaz tisztelő barátja

Goldner Károly.

Nem kevésbé érdekes a végrehajtó bizottság másik tagjának Boór József ügyvéd urnak a nyilatkozata, aki szerkesztőnk előtt kijelentette, hogy ellene volt a bizottság visszautasító határozatának.

Ugyan ő hozzánk levelet is intézett, melyben a szombathelyiek teendőjét a következőkben látja:

Komárom, 1897. szept. 11.

Legtöbb függ a szombathelyiektől, a kinek kellene mielőbb magukat egyetértésbe bocsátani a végreh. bizottsággal, azaz illetve elnökségével egyetértve a programot összeállítani, a költséget magára vállalván, a 2 ft díjra nézve saját kobeléből pénztárnokot javaslatba hozni és azon határozott és komoly óhaját nyilvánítani, miszerint még az idén, vagy jövő év tavaszán a kongresszus megtartassék, összehívattán a jelenlegi elnökség által. A kongresszus természetesen Szombathelyen válassza majd meg a magisztrátust, kivéve az előadók, akiket különben ajánlhat. Én ezt teszem sok scrupulus nélkül. Szervusz!

Boór József, ügyvéd.

Az elhalasztott kongresszus.

Írta: Hainzmann János.

A „Vendégülösök” 174-ik számában „A szombathelyi országos vendégülösök kongresszus elhalasztása” cím alatt megjelent cikk az elhalasztás egyik okát felhozza az én tartózkodó álláspontomat is.

Ez a körülmény arra indít, hogy álláspontomat az alábbiakban közvonalozzam.

Tartózkodó magatartásom nem mai keletű, hanem datálódik a millenniumi kongresszus első napjától fogva, a midőn is azt tapasztaltam, hogy más nevezetesebb vidéki városok tekintélyes vendégülöseik és szállodásai tünnetleg távol tartották magukat közös akciónktól.

Ez a szomorú tapasztalat bennem azt a meggyőződést keltette, hogy akkor, midőn mi magunk között sem értünk egyet, teendő lépéseink sikerre nem fognak vezetni.

Mert mindaddig, míg a közös célok elérése után való igyekezet nem képes valamennyünket egy kalap alá hozni; mindaddig, míg körünkben a visszavonás és ziláltság magvát látom elhintve; lépéseink nem is fognak eredményre vezetni.

Ez a meggyőződés arra indított engem, hogy a millenniumi kongresszus 3-ik napján a tanácskozásban már nem vettem részt s azóta nem tördöm többé a kongresszus folytatásának eszméjével.

És a következőmenyek igazolták feltevéseimet, amennyiben a kongresszus által felvetett egyetlen kérdés egy lépéssel sem haladt előre.

Hisz ma-holnap az egész korcsma-üzlet a fűszerkereskedők és szatócsok kezeiben lesz.

A fűszeres és szatócs a bor- és sörmérést máris úgy kezeli, mint akármely más cikkének árusítását, mely után kizárólag az engedély utáni díjat fizeti és egyéb semmit.

Ezzel szemben a vendégülös a nevezett két cikk után fizeti a nagy jövedelmű, az általános pót-adót, az ut- katonabeszállásolási és kereskedelmi kamarai adókat s ezenkívül a városi és községi pótadót, mely leg több esetben az egyenes adónak 60—100 perczentjére rug.

A fűszeres és szatócs, kinek abszoluto semmi részje nincs a borra és sörre, ezeket 5—6—7 decziliteres üvegekben méri, mi által elég alkaalma nyilik a fogyasztó közönséget tévutra vezetni, — holott a vendégülösnek elő van írva, hogy az említett italokat kizárólag $\frac{3}{10}$, $\frac{5}{10}$ -ed és egész literes üvegekben mérheti, s e mellett is szigoruan szem előtt kell tartania a 10—15 czentiliterre terjedő szabad tért (Übermaasz).

Hozzájárul mindezekhez még az a szinte megfoghatatlan intézkedése a törvénynek, miszerint a tanács böles belátására van bízva az engedélyeknek megállapított számát tetszése szerint tulhaldani s ugyszólván bárkinek adhat engedélyt arra, hogy a vendégülös iparral könnyű módon felvehesse a versenyt s a mi üzletünket a tönk szélére juttassa.

Ezzel kapcsolatosan engedtessek meg, hogy a vonatkozott cikknek egynemely tévedését helyreigazítsam.

Mindenekelőtt konstátalom, hogy a szombathelyi vendégülös ipartársulatnak nem is vagyok az elnöke — a mint a cikkben állittatik, — hanem Gábiel György ur; mert én a szombathelyi vendégülösök érdekcsoport elnöki állásáról már régen lemondtam.

Téves továbbá a cikknek azon állítása, mintha Szombathely nem volna alkalmas oly tekintélyes egyesület tagjait, mint a vendégülösök és szállodásokét, illően elhelyezni.

Látott Szombathely falai között már sok tekintélyes egyesületet, — hogy többet ne mondjak, egyszerűen utalok a természettudósok kongresszusára, a sportnak számos innepélyeire és egyéb ily alkalmi összejövetelekre, melyek városunkban létesültek s mely alkalommal minden irányban városunkat a legnagyobb dicseréttel halmozták el, mert a nagy számban összesereglett idegének igényeit képes volt minden tekintetben kielégíteni.

Ha ez így van, akkor azt hiszem, hogy a vendégülösök díszes csoportjának sem lenne oka fiaskótól tartani.

C SILLÁR-GYÁR-RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Budapest, VII. Ilka-utca

Csömöri úttól jobbra, a Stefánia-ut mögött).

Közeledtek a zuglói lövasuttal.

Az összes világító rendszerek részére (ugymint: villanyos, gáz, acetyl len benzin, borszesz és gázolin) csillárok szállítására ajánlkozok.

Honi gyártmány. — Styliszérő kidolgozás. — Dus választék. — Olcsó árak.

Teljes vendégül, kávéházi és szállodai berendezésekre, eredeti tervezetekkel és költség

vetésekkel díjmentesen szolgálunk.

Régi csillárok aranyozása tisztásta, átalakítása nyilvánosan eszközöltetik.

Megvallom őszintén, hogy engem más dolgok is elkésérettettek és arra bírtak, hogy a közös akcióban ne vegyek részt.

Nevezetesen *szomoruan tapasztaltam a milleniumi kongresszus alkalmával, hogy a vendéglősök viszonyai a fővárosban még mai napon is ép oly ziláltak, mint voltak elégtől 35–40 esztendővel.*

Személyzetünk még maigán is rab-szolgának tekintetik, kiket bárki is saját önző czéljaira kénye-kedve szerint kizsákmányolhat. Ők szegények még maig is nyögnek a közvetítő — tisztelet a kivételnek — embertelen kénszerbunnya alatt.

Isten csodája, hogy a pinzerek ezt a botránnyos állapotot még mindig tűrik és saját jól felfogott érdekeik megvédésére még nem szövetkeztek.

Ez maga ismét csak azt bizonyítja, hogy a pinzerek ép oly kevésbé tudnak egyetérteni, akár a főnökeik.

Azonban én e miatt nem is kárhoztatom annyira a pinzereket, mint inkább a főnököket, mert erkölcsi kötelességüknek tartom, hogy ezek szüntessék meg első sorban a szegénytelen állapotokat, mert ő nekik — ha egyetértésnek — *módjukban és hatalmukban állana a bajon könnyen segíteni.*

Ezzel elmondtam mondani valómat s kijelentem, hogy nincs sem időm, sem kedvem valakivel polemia bocsátkozni.

*
Ime egy olyan férfinak panaszai és tapasztalatai, a ki nemcsak Szombathelyt vezéralakja a vendéglősöknek, hanem tekintély országsgazerte.

Minden szava megdöbbenőn keserű igazság, mely igazolja azt, a mi ellen mi anniszor fölújadtunk: a vendéglősök helyzetének elpaványosodását.

Adja Isten, hogy most ily tekintélyes helyről hallva a szomorú valót, vendéglősök seink felocsudjanak hosszú lethargiájukból s egymást megértve, fölvirradjon ránk a serény tevékenykedés boldogabb korszaka.

A szombathelyiek határozatai.

A szombathelyi vendéglősök a végrehajtó-bizottság határozata folytán szeptember 3-án értekezletre gyűltek össze, melyből az alább következő nyilatkozatot adták ki.

A nyilatkozatban idgnálódva utasítják vissza a végrehajtó-bizottságnak azt a telfogását, mintha az összehívás joga a végrehajtó-bizottságot illetné.

Azt a nézetet azonban, hogy a pénzügy-miniszteri határozata bevárandó, elfogathatónak találják, de a gyűlés elhalasztásából eredhető odiumot a végrehajtó-bizottságra hárítják.

Hogy a vendéglősök között a békés viszony fő ne bomoljék, átengedik a végrehajtó-bizottságnak a tőle követelt összehívási jogot is, kijelentve, hogy ők bármikor szívesen látják városukban az ország vendéglőszeit.

A nyilatkozat így hangzik:

Alulírottak, mint akik Szombathelyre f. hó 22 és 23-ára a magyarországi vendéglősök kongresszusra hívtuk egybe, megkaptuk a múlt évi kongresszus végrehajtó bizottságának az idei kongresszusra vonatkozó azon határozatát, mely szerint az idei kongresszus bizonyítalan időre elhalasztatik.

Ezen határozat indoklásul a végrehajtó bizottság két okot hoz fel:

1. hogy a tavalyi kongresszus ügyrendjének 13-ik pontja szerint nem mi, hanem a végrehajtó bizottság lett volna hivatala a kongresszust egybehívni,

2. hogy az idei kongresszus nem időszéri azért, mert a tavalyi kongresszus határozataiból alkotott emlékirata a pénzügyminiszterium választ még nem adott, anélkül pedig tovább tárgyalni nem lehet.

Ami az 1. pont alatt indokot illeti, *azt helyesen el nem fogadjátok*, mert a tavalyi kongresszus ügyrendje csak a kongresszusi határozatok végrehajtására, nem pedig az új kongresszus egybehívására jogosítja fel a végrehajtó bizottságot, mert a szombathelyi kongresszus eszméinek a tavalyi kongresszus bezárásakor történt felvétele alkalmával, a kongresszus véleménye, bár nem határozatilag, de megbeszélése közben oda irányult, hogy a szombathelyi kongresszust *leghelyesebben a szombathelyi vendéglősök hívhatják egybe*, nem pedig az ország számtalan részében lakó vendéglősökből alakult végrehajtó bizottság, s végül mert a szaklapjainkban megnyilvánuló sürgetések is bennünket jeltettek meg, mint illetékes egyéneket a szombathelyi kongresszus egybehívására.

Ha már most mindezek dacára a végrehajtó bizottság, — sőt bár csekély számú egyese is — bennünket, midőn a kongresszust teljes jó akaratú, tőlünk telhető buzgalommal egybe-hívtuk s Magyarország vendéglőszeit vendégszerető karokkal idevártuk, utólag a kongresszus egybehívására is illetéktelennek jelentenek ki, mi kijelentjük, hogy kötelességünknek megfelleltünk s a végrehajtó bizottság beavatkozása által esetleg támadhat összes odiumok feloldását magunkról elvárjuk.

Ami pedig a végrehajtó bizottság határozata indoklásának másodikát illeti, ennek helyességét már ezen határozat megfogalmazása által, hogy képviselőnk utján más faktoroknál is, de a végrehajtó bizottságnál is sürgettük, hogy a tavalyi kongresszus memorandumára adandó pénzügy-miniszteri válasz még az idei kongresszus napjai előtt leérkezzen, s így már az idei kongresszuson tárgyalható legyen, más szóval mi azon reményben hívtuk egybe a kongresszust, hogy annak egybejövetele előtt a végrehajtó bizottságnak sikerül a pénzügyminiszteri válasz leérkezését kieszközölni, mi ha nem sikerült, *okai ennek mi semmi cseire sem vagnunk*, eljárásunkat ez irányban is csak a legtisztább jóhiszeműség vezérelte.

Ezek után minthogy a pénzügyminiszteri válasz nélkül, amely hogy még jödelig nem érkezik le, csak most, a végrehajtó bizottság határozatával tudtuk meg, magunk sem tartjuk a kongresszust oly eredményesen megtarthatónak, mint majdan a miniszteri válasz leérkezése után, minthogy sem a végrehajtó bizottság határozatával, sem *esélyeg egyesek eredményével magunkat ellentétel hozni nem akarjuk*, nehogy ez által az ország vendéglősői közt eddig fenállott kártarsi jó viszony megbontása okot szolgállansunk, ezeknél fogva kijelentjük, s ezennel Magyarországi összes vendéglősöknek tudomásra hozzuk, hogy a f. hó 22 és 23-ára Szombathelyre kitűzött vendéglős kongresszust elhalasztjuk s az eddig befizetett részvételi díjakat a beküldőknek visszaszolgáltatjuk, s ezekről Magyarország vendéglőszeit a szaklapok és ipartársulatok utján értesítjük.

Fenti elhatározásaink folyamlyaként azonban meg ki kell jelentenünk, hogy bár alulírottak

Szombathely vendéglősiei mindig a legnagyobb vendégszeretettel és tárt karokkal látjuk magunknál összes kedves kártársainkat, de magunkhoz következetesen akarván maradni, *átengedjük a t. végrehajtó bizottságnak az általa igényelt kongresszus egybehívási és szervezési munkálatokat* s azokat több elvállalni hajlandók nem leszünk, de Szombathely mint város az egybehívandó kongresszus színhelyfőül mindig rendelkezésre áll, s mi mint házigazda bármikor lelkes örömmel látjuk magunknál szaktársainkat.

Szombathely, 1897. szeptember 10-án.

Gabriel György s. k. Eberhardt Mihály s. k.
Varga Sándor s. k. Matics Imre s. k.
Köhler György s. k. Forster Sándor s. k.
Lenk Kajetan s. k. Czifrák Nrp. János s. k.
Strobl István s. k. Nagy Béla s. k.
Berzay Gyula s. k. Wittner János s. k.
Strobl Alajos s. k. Ringhoffer József s. k.
Hanis József s. k. Strauß István s. k.
Leffler Lajos s. k. Döbrentey Károly s. k.
Harrach Gyula s. k. Takacs Sándor s. k.
Feiner János s. k. Partl József s. k.
Nórák Daniel s. k. Dr. Szabó László s. k. ü.
Nyul Mihály s. k.

Ebben a nyilatkozatban vázolt álláspontjuk alapján a szombathelyi vendéglősök fokozott érdeklődés mellett szeptember 16-án új értekezletet tartottak, melyről a következő jegyzőkönyvet vették föl:

Jegyzőkönyv.

Felvetett Szombathelyen 1897. szeptember 16-án, délelőtt 11 órakor a szombathelyi kongresszust szervező vendéglősök üléséből. Jelen levők:

Gabriel György, Matics Imre, Háineczmann János, Nagy Béla, Varga Sándor, Lenk Kajetan, Köhler György, Eberhardt Mihály, Ringhoffer József, Nyul Mihály, Leffler Lajos, Berzay Gyula, Horvát József, Strobl Alajos, Heigl István, Partl József, Dr. Szabó László.

Gabriel György az ülést megnyitván, előadja, hogy a legutóbbi értekezlet határozata folytán a f. hó 22—23-ára kitűzött szombathelyi vendéglős kongresszus elhalasztását kimondó nyilatkozatra vonatkozólag több szaktársra felkérésre folytán a mai értekezletet egybe hívta a czélból, hogy a fölött hozassék határozat, hogy vajjon a kongresszust szervező-bizottság működését az elhalasztással befejezték tekintse e, avagy tovább fenálljon.

Többek hozzászólása után az értekezlet egyhangulag a következő határozatot hozta:

A múlt értekezleten kelt nyilatkozatban foglaltak fenntartásával, annak kiegészítésével, illetve helyes magyarázatával az értekezlet kijelenti, hogy bár a kongresszust a miniszteri válasz hiánya folytán elhalasztotta, de annak megtartását a miniszteri válasz leérkezése után, vagy ha erre egyáltalán nem lehet kilátás, előbb is szükségesnek tartja s minthogy annak egybehívására — bár nem helyesen, — a végrehajtó-bizottság tart jogot, a végrehajtó-bizottságot felhívja s úgy a miniszteri válasz leírásig, mint a kongresszusnak szombathelyre, vagy bárholva leendő mielőbbi egybehívását a végrehajtó-bizottság kötelességét teszi és semmiféle az ezen kötelesség elmulasztásából származható hátrány, hogy következményét saját kötelességjelöltésének tudatában el nem vállalja; a kongresszust szervező bizottságot pedig ezen kérdések végelátható jelentégi szervezeten fenntartja és végül újból is kijelenti, hogy bár az egybehívandó kongresszust minden irányban támogatni kész, hogy továbbá a múlt kongresszuson történő meghívást most is fenntartja s a szaktársakat, mint vendégeket, mindig szívesen látja s

Szombathely, mint a kongresszus színhelye, erre bármikor készen áll, mégis minthogy a végrehajtó-bizottság a kongresszus egyháivási jogát magának igényelte, úgy ezt, mint a szervezést a végrehajtó-bizottságnak nemcsak átengedi, de kötelestől is teszi.

Egyéb tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

Kmf. (Következnek a jelenlevők aláírásai.)

A szombathelyiek ezzel a második ülésükkel és határozatukkal még inkább kidomborították azt a nemes szándékukat, hogy helyreállítsák a békét s távol állva minden kicsinyeskedéstől, udvariassn átengedjék a végrehajtó-bizottságnak azt a jogot, melyet ez magának követelt.

Ámde ugyanezkor minden kétséget kizárólag azt is kimondotta, hogy a kongresszus megtartását szabályszerűen tartja s ennek melőbbi összehívását követeli, miert is a szervező-bizottság permanenciájában marad.

Midőn a szombathelyi vendéglősöket melegen üdvözöljük férfias, ügybuzgalmiukat oly szépen jellemző határozatukért, őszintén kívánjuk, hogy úgy a székes főváros, mint a vidék vendéglősei a szombathelyiek példáján fölbuzdulva, lelkesen karolják föl a kongresszus eszméjét, mely már-már elviselhetlenül vált sérlelmünk orvoslását fogja előmozdítani.

A szombathelyiek immár teljesen alaplatanná tették minden kicsinyes kifogást, a végrehajtó-bizottság élhet összehívási jogával, a mit most annál megkönnyibültbb szívvél gyakorolhat, mert az a kifogásnak is elenyészett, hogy *Hainemann* János a kongresszustól idegenkedik.

Nyílt levél

Gundel Jánoshoz.

Tisztelt Uram!

Volt idő, a mikor egy táborban küzdöttünk, de az elvi ellentétek mind jobban eltávolítottak bennünket egymástól.

Ezóta több ízben voltam kénytelen nyíltan sikra szállani az ellen az irányzat ellen, a melynek ön vezéréül van elismerve. Harczunkban ki áll az igazság terén, azt döntse el az idő; azt azonban ki kell jelenítenem, hogy engem mindenkor az ügy szerete s iparunk jól felfogott érdeke vezérelt. Az ön személye ellen sem elfogultság, sem rosszindulat nem ingerelt, sőt mint annyiszor, úgy most is megvallom, hogy tisztelettel hajlom meg az ön jelleme előtt.

Ily körülmények között részemről nem tarthatok attól, hogy a bennünket elválasztó elvi ellentétek gyűlölködéssé fajulnak el. Ebben a tudatban ragadtam meg most is a tollat, hogy a vendéglősök nevében az ön igazságérzetéhez forduljak.

Engem, mint lapszerkesztőt, hivatásom arra kényszerít, hogy öre legyen a nyilvánosságban, bírálója a nyilvánosság embe-reinek. Megállani az örhelyen, vak indulattól el nem ragadtatni, ez az én működésem egyszerű, de magasatos törvénye. A ki figyelemmel kíserte az én cselekedeteimet, azt olvashatta ki belőlük; éppen azért reménykedem, hogy önnél is meghallgatásra találjanak jóakaratóból fakadótt szavaim.

Önök is tudomása van arról a *tart-hatatlan helyzetről, melyben kartársaink nyomorognak* s így azt is tudatja, hogy a *kellő reformok mily égető szükségé vááltak*. A vendéglősöknek ezt az általános óhaját hivatott a kongresszus kifejezésre juttatni s a *megvalósuláshoz közelebb segíteni*.

A szombathelyi vendéglősök határozataiból láthatja ön, hogy ottani kartársaink az előzetekénység és buzgótság végső határáig mentek s így önnök semmi nehézséget sem okoz, hogy a vendéglősök óhaját: *a kongresszus összehívását teljesítse*.

Ezzel előmozdítja kartársaink kívánatos egyetértését, a *békés munkálkodást*, míg ellenkezőleg cselekedve a vizsálykodás magvait hintené el beláthatatlan időkre.

Kérjük és reméljük a békét, még nincs későn!

Budapestben, 1897 szept. 17.

Hazaifias üdvözlettel

Ihász György.

Budapesttől Szombathelyig.

Látni a Dunántúlt, rigófütyös erdeket, őrde sikjait, messze sötétlő hegyeit, melyekről a multnak annyi szép és szomorú emléke int felénk! Látni a Dunántúlt művelt, fejlődő, pezsgő életű városait, melyekben a magunk iparát is annyi hasznalant tanulmányozhatjuk! Ez a vágy vezérelte a „Vendéglősök Lapja” szerkesztőségét, a mikor utra kerekedett s bejárta a Dunántal legvirulóbb vidékeit.

A vértések tövébe huzódó községek sietve maradtak el tőlünk, már a kies száari völgyben robotog a vonat s hamarosan elénk bukkant a *tatai* park százados fáival.

Az állomások hatalmas árbozcaival festőileg magaslott ki a királyi sátor magyar stílusban himzett falaival, vörös bársony kárpitjaival s a vesztelgő kék fehér kocsik hirdették, hogy *Tata* a német császárt ünnepli falai között.

Tiszta, rendezten épült házak sora, sürrin lengő zászlók szinpompája fogadott bennünket s mindjárt az a vendégszeretet, melyet a Dunántalon oly marasztaló nyájasággal szoktak gyakorolni.

Az a gyönyörű kép, melyet a tó a vár komor falaival képez, a remek park, melynek gyepes terein szarvasok, özek bámulják meg a sétálót, a pompás vidék, a tiszta utca, melyek most virággal ékesen, villamos fényben usztak, eléggé ismeretesek az országban.

A városban csak úgy hullámozott az idegen; robotogó hintókon csillogó ruhájú tiszték, előkelőségek hajtottak össze-vissza s innen-onnan föl-fölhángol eljen hirdette, hogy egy-egy népszerű méltóságot üdvözöl az ögyvelgő sokaság.

Mindenkit érdekelhet, hogy szaktársaink milyen részt vettek az általános pompában s mily ügyességgel aknázták ki a helyzetet.

Első volt *Bozanszky* Boldizsár, kinek szépen rendezett vendéglője mindjárt a piac-terén áll s így először öttik az utas szemébe.

Régi barátságának egész melegével fogadott s csakhamar kitünő bor gyönyög-

zött poharainkban, a mi gyűnkért buzgó szaktársaink egészségére koczinva.

Innen, bármily jól esett időznünk, búcsúznunk kellett, hogy a város minden előkelőbb vendéglőjét megtekinthessük.

Langer Lipót, ez a hön érző kartárs, lapunk szerkesztőjének hűséges keresztkomájá, vendégszerető hajlékába jutottunk ezután.

A mintaszerű csin és tisztaság, a kiszolgálás ügyessége igazán meglepett bennünket. Úgy látszik, vendéglője kedvelt tannyája egy a város intelligenciájának, mint az ott időző idegeneknek.

Több fővárosi ismerősünkkel találkoztunk nála, így B. ügyvéd köbányáról gyönyörű leányával, *Rumbold* B. zászlógyáros, ki a város díszítésével ugyancsak remekelt, *Emmerling*, az „István főherczeg” szálloda tulajdonosa, *Vörös* Kálmán vendéglős és neje, kik Salczburgból érkeztek, majd néhány felhíváry jóbarát, mint *Laufenauer*, *Galam-bos* és *Almáry*.

Erre mnglátogattuk a „Griff” szállodát, *Nagy* Lajos lelkes barátunkat az „Eszterházy”-ban, a kik ugyancsak elkészülték a császár látogatására. Majd *Kaszás* István gyermekkori barátunk kávéházába térünk, a hol *Berkes* zenéjét nagy és előkelő közönség hallgatta, köztük sokan a két felség udvari személyzetéből, a kik ugyancsak örömet barátkoztak a polgárokkal.

Itt találtuk ifjú *Kucsera* Miklóst is Budapestről. Midőn körvondztuk magunkat a viszontlátásnak, szerkesztők többek kívánságára kezébe vette a hegedűt s eljátszotta a magyar Himnusz, a *Wacht am Rheint* s a *Rákóczi*.

A föllekesült közönség álva hallgatta végig ezeket a darabokat, majd neki lelkesülve, tánczra perdülték a tatai szépekkal. A német udvari nép vetélkedett a magyarokkal a csárdás lejtésében.

Azonban ittőt az óra s bár fájdó szívvel, távoznunk kellett néhány óra feledhetetlen emlékével. Nehéz volt a válás, csak az édesített meg némileg, hogy kartársaink mindannyian lelkesedve jelenthették ki, hogy csatlakoznak a lapunktól megindított mozgalomhoz s a szombathelyi kongresszushoz. Legközelebb ebben az ügyben értekezletet is tartanak, melynek az összehívását *Boz-manszky* kartársunk vállalta magára.

Mikor kiindult velünk a vonat a babértól illatos pályaudvarból, sokáig merengtünk a városom, melyet lassan-lassan eltakart az ősi hajnal tejszínű köde.

Vérőfényesen tűzött a délelőtti nap, mikor *Komárom* hatalmas Dunáját elhagytuk s berobotogtunk a bámulatosan fejlődő *Győr* impozáns pályaházába.

A mint az állomást behalózó földalatti folyosókon át újra a peronra kerültünk, *Dreiszker* József restanrauteurt üdvözölhettük a győriek közül elsőnek.

A hatalmas étteremben az asztaloknál sürrin üldögélő vendégek, a sűrű-forgó pinczérhad mutatta, hogy jó kezekben van ez a vendéglő. *Dreiszker* szavaiból örömmel értettük meg, hogy ő még mindig a régi, az a lelkes férfi, a ki annyi odaadással fáradozott a pinczerek ügyében és sorsukat ma is atyai gondossággal hozza a szívére.

A mint elhagytuk az állomást, szemben találtuk magunkat a mostan épülő, nagyszerű városállással s a nagyvárosi forgalmu főútczáan végig haladva, mindenütt az ipar és kereskedelem virágzásának jeleivel találkoztunk.

A viruló sétányoktól derült, kedves

képi szigetre érve, gyönyörködhettünk *Kisfaludy* Károly, a nagy költő igazán művészi kivitelű szobrában.

Sietve haladtunk végig a sziget utcáin, hogy *Brózer* János barátunknál pár percze megpihenhessünk.

Kitörő örömmel fogadtuk kedves nejevel a saját házában levő, jól berendezett vendéglőben.

Kérdést kérdés ért, így rohantak a perczek, míg újra neki váltottunk a városnak, hogy az ő szíves s fáradszónalattal kaulozása mellett fölkeressük *győri kartársainkat*.

Mintha csodát mivelt volna *Brózer* barátunk, egyszerre csak azon vettük észre magunkat, hogy együtt van majt minden vendégfős, a kik vidám, feledhetlenül kedves kört alkottak, minden erejükkel azon iparkodva, hogy a körülük töltendő időt mentől gyönyörteljesebbé tegyék.

Mojzer Antal, *Meixner* Mihály, *Herzeg* Ferencz, *Murlasits* Pál, *Posch* Nándor, *Kuster* Géza, *Heiter* Imre, *Lukács* Gábor és *Tover* urak helyiségeiben megfordulva, nemcsak arról győződöttünk meg, hogy magyarság és vendég szeretet dolgában *Győr* szíve a Dunántulnak, hanem arról is, hogy a testületi érzés, az ügy iránti szeretet kívánatos módon ki van fejlődve. Meggyőződöttünk arról is, hogy *győri* szaktársaink mindenben a haladás emberei, urak, hogy iparunk ottani színvonalra bármely európai városnak büszkeségére válhatnak. Ebből az okból különös fontosságot tulajdonítottunk annak, hogy a *győriek* is kijelentették mozgalmunkhoz s a szombathelyi kongresszushoz való csatlakozásukat.

Déltátra kelve, kartársainktól kísérve indultunk az állomás felé, a hol ismét *Dreiszker* ur megisztelő vendég szeretetét élvezve, a viszontlátás reményében érzékeny búcsút vettünk a *derék győriek* től.

Késő éjszaka volt, midőn a rómaiak *Sabariájába*, a viruló, ifjú frissességgel haladó *Szombathely* városába érkezünk.

Az állomáson szombathelyi kartársaink nevében *Varga* Sándor barátunk várakozott ránk, ki ezen az estén nem réstelt háromszor élénk biciklizni.

A villammal világított utcákon, csillogó villamos vasutól röpitve, érkezünk a városba, ahol akkor is elcsévész uralkodott.

Itt *Hainczmann* János üdvözlésére siettünk, aki páratlan előzékenységgel fogadott. Nem győztünk eléggé bámulni üzlétének előkelőségén, a minden zugot betöltő elegáns közönségén, majd a szálloda kényelmes, szolid, minden kívánalmat kielégítő berendezésén.

Töle búcsút véve, *Varga* Sándor barátunkhoz siettünk, akinek kedves családja körében költöttük el az estelit.

Még az éj folyamán bekopogtattunk *Varasdy* barátunk jól berendezett kávéházába, ahol a régi, jó időkről beszélve töltöttük el egy órát, majd *Czifrák* elegánsan épített szállodájába mentünk, ahol a gazda ismert, kedves modorában fogadott. A szálloda belső helyiségei is oly szépek, hogy Budapesten is számot tennének. Megtekintettük a szálloda szép vendéglistáját is, melyet Nagy Béla szaktársunk vezet kellő avatottsággal.

Innen nyugodni térünk *Hainczmann* urnak a „*Sabaria*” átelében levő új szállodájába, melynek a földszintjén *Kovács* pompás kávéháza van, melyvel nagyságra és fényes berendezésre kevés kávéház vetekedhetik.

A szobák, ahol megháltunk, oly kényelmesek és urias fényvel voltak berendezve, hogy bárkit meglephettek volna.

Hatalmas tükrök, villamos csillárok, bársonyplüss divánok és művészileg faragott butorok, süppedő szőnyegek. A butorokról megjegyzendő, hogy azoknak a fája *Hainczmann* saját erdőjéből került ki s maga készítette jeles kézművesekkel.

A reggelt *Posch* Gyula főpinczér, lapunk buzgó tudósítója, a pinczerek és vendéglisták ügyének lelkes támogatója, jelentette, majd *Varga* Sándor barátunk jött, a ki meghálalhatlan igyekezettel tett-vert, jött-ment velünk egész nap.

A reggelinél megismerő szíveséggel várt ránk kedves házigazdánk, *Hainczmann* János, a ki bokros teendő mellett is szakított magának időt arra, hogy az ő eleven, tapasztalt észével megvilágítsa előttünk a szombathelyi viszonyokat.

Majd *Varga* barátunk hajlékába mentünk, a hol nem győrtünk eleget gyönyörködni a ritka szépségű, hatalmas kerthelyiségen, melynek konfettitől behintett, porondos utjai örömlínkre arról győzték meg, hogy a szombathelyi közönség gyakran látogatja ezt a páratlan helyiséget.

Végre a városba mentünk s megszemlélve a művészi belsejű, katedrális templomot s a nem réz épült, protestáns templomot. Mindenütt örömmel láttuk Szombathely városias jellegét, gyors fejlődésének bizonyítékait.

Az utca tiszták, aszfaltozottak, az utcák élénkek s mindenütt az intelligenciának annyi félreismerhetlen vonása, hogy Szombathely méltán büszke arra, a mire büszke, hogy a nyugati műveltségnek magyarrá assimilláló empíriuma.

Gyors egymásutánban tisztelegünk *Gábrriel* György urnál, a kongresszust előkészítő bizottság derek elnökénél, *Matics* Imréné, ennél a lelkes barátomnál, aztán *Eberhard* Mihály, *Köhler* György és *Heigli* István uraknál.

Nem taláunk szót arra, hogy külön-külön leírjuk azt a vendég szeretetet, melylyel mindekit fogadtak. *Fognadjuk tehát együttesen köszönetünket* aztazigretünket hogy a szombathelyi kedves órákat el nem feledjük soha.

Bármerre jártunk, nagy megelégedéssel töltött el bennünket az, hogy Szombathelyt a vendéglisták ipar az intelligencia és virágzás ama kiváló fókán van, a melyen az egész város.

Ezt a jól eső tapasztalatot még teljesebben éreztük másnap, a mikor oly szerencsés voltunk, hogy megjelenhettünk szaktársaink értekezletén, melyen megismerkedhettünk több, szombathelyi kartársunkkal is.

Jól esett hallanunk, hogy mennyi értelmesség és lelkes ragaszkodással szözlöttak a kongresszus ügyéhez. Ilyen szellemileg magas foku testületnek lehet oly kiváló tudomány, igazságtól és ügyeszeretettől áthatott jogtanácsosa, mint dr. *Szabó* László, a ki ezzel az alkalommal is fényes bizonyítást adta annak, hogy mily odaadással szolgálja a vendéglisták érdekeit.

Az érdekes gyűlésen egyhangulag jutott kifejezésre az a nézet, hogy a kongresszus mielőbb megtartassék s így láthattuk, hogy a végrehajtó bizottság a kongresszus visszatartásáért mennyire igaztalanul sértette meg a szombathelyieket, a magyar vendéglisták s legemelkedettebb szellemű gárdáját.

Alig-alig búcsúztunk el barátainktól, alig tehetünk elugrot *Varga* barátunk

szíves meghívásának, hogy ebédre vendégek legyünk, siettünk a vasutra, hogy mielőbb hírlí adhassuk olvasóinknak: *Szombathelyi szaktársaink rendületlenül és lelkesedve állanak ügyünk mellett!*

Sieltünk, pedig mennyi szíves meghívás várt meg, mennyi érdekes látni és tanulmányozni való.

Vasvártot *Wehoffer* Imre várva várt bennünket, de, fájdalom, csak a távolból üdvözölhetjük őt, köszönve lelkes meghívását. Bocssáson meg a kénytelen mulasztásért, de a köztessé parancsolt velünk.

Ott van az első miniszterelnök emlékével borongó *Ikervár*, a hol az Európa szerte híres vízművek, melyek Szombathelyt és környékét ellátják villamossággal, oly érdemesek a tanulmányozásra. Ennek a meglátogatását is jobb időkre kellett halasztanunk.

Hálával vettünk búcsút Szombathelytől s a katonai vonatoktól föltartóztatva, haza felé dűbörgött velünk a masina. Csak az élénk *Kis-Czelben* ugortunk ki egy percze, hogy pár szóval köszöntsük *Szabó* József bátyánkat, a „Magyar Király” szálló tulajdonosát.

Egy órai késedelemmel, a Tataról jövőmenő katonaság kurjongása között érkezünk meg a zajos Budapestre s visszagondolva 260 kilométernyi utunk tapasztalataira, jó lélekkel mondhatjuk el olvasóinknak, hogy érdemeik lesz elmenni Szombathelyre, mert ott magas értelmiséggel s számtalan megismerésre méltó dologgal fogunk találkozni, akár iparunkat, akár a haladás bármely terét tekintjük.

Egy pezsgő, művelt magyar várost fogunk megismerni s olyan nemese érző kartársakat, a minőkkel ilyen számban az ország kevés városa díszekedhetik.

Menjünk Szombathelyre!

A vendéglisták poharak és palaczkok mértéke.

(A kereskedelmi miniszter rendelete.)

Budapest, szept. 7.

A hivatalos lap mai száma a kereskedelmi miniszter következő rendeletét közli:

A kereskedelmi és vendéglistákban kimérésre és mérték gyanánt használt poharak és palaczkok helytelen irtartalma miatt számos panasz merülvén föl, ezzel elrendelem, hogy a vendéglistákban, kereskedelmi és egyéb nyilvános helyeken kimérésre és mértékelt használt palaczkok és poharak kizárólag elődömmek 1891. év január 6-án 80.257—1890. sz. alatt kiadott rendeletében foglalt kellékek alapján, mérték helyettesítési koronabélyeggel hitelesítve használtathatnak, mely utóbbi rendeletben felmentett felmenték szabatosabb értelmezése érdekében pótlásképpen rendelem, hogy ennek 4-ik és 6-ik bekezdésében minimumként megállapított 3 cm., illetve 15 cm. távolság a mértékjelzés vonása és a palaczk, illetve a pohár szája közt maximumként legfeljebb oly nagy legyen, hogy a jelzés és az edény szája közt levő térségben 0.07 l.-nél több ne férhessen el.

Kivétel képeznek a szabály alól a termelők részéről bedugaszolt, lepecsételt,

illetőleg alkalmas módon maradandólag elzár állapotban forgalomba hozott finom borral töltött palaczkok, valamint az ivópoharak, melyek palaczkok mellé (servise gyanánt) adatkak.

A volt földmivelés-, ipar- és kereskedelmiügyi miniszternek 1876. évi 2162. számú rendeletét jelen intézkedésem folytán hatályon kívül helyezem.

Jelen rendeletem 1899. évi január 1-én lép életbe. Az ezen rendelet ellen vétők kihágást követnek el s Magyarországon az 1879. évi XL. t. czikk 136. §-a, Horvát- és Szlavonországokban pedig az ottan jelenleg fennálló törvényes szabályok szerint büntetendők.

Budapest, 1897. évi augusztus hó 21-én.

A miniszter helyett:

Csörgeő, s. k.,
államtitkár.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **II. Vilmos császár tizenkét év előtt Budapesten.** Mint hogy a hírlapok szinte csodás következettséggel állítják, hogy II. Vilmos német császár ezuttal érkezik legelőször Budapestre, közlünk egy érdekes jelenetet 1885-ből, a mikor, mint az akkori porosz trónörökös, Frigyes kir. herceg legidősebb fia, több napon keresztül tanulmányozta az országos kiállítást s midőn boldogult Rudolf trónörökös társaságában a vendéglősök akkori kollektív kiállítását megtekintette, lapunk szerkesztőjének, *Ihász Györgynek* jutott a szerencse, hogy őt és kíséretét a vendéglősök mintá-szállodájában kalauzolta. Amikor a szintén Budapestest mulatót Eduard walesi herceg a fővárosból történt elutazása előtt a nyugati indóházban a fehér asztalnál ült a királyi teremben, Vilmos porosz királyi herceg oda belépván, nagybátyjának, édes anyja fivérének, kezét csokolt. Bizony eme cselekedete is azt bizonyítja, hogy II. Vilmos német császár kitűnő családi nevelésben részesült, amely a szerénységre nagy súlyt helyez.

— **Vendéglő-átvétel.** *Bányai József* fővárosi vendéglős szaktársunk, a József-körút 52 sz. alatt levő volt Klosz-féle vendéglőt e hó 15-én vette át.

— **A vendéglős-kongresszust rendező bizottság,** mint más helyen olvashatjuk, a végrehajó bizottsággal ki akar békülni az *egyértelműs kedvéért*. Nagyon ügyesen most alkalmat akar adni ennek a hatalmaskodó bizottságnak, hogy mutassa meg, hogy igazán akarja-e a hazai vendéglősök bajait tőle lehetőleg megszüntetni segíteni. Hogy ne gondolják azok az urak, hogy az egész dologon olyan hamar keresztül esnek, már előre is óva intjük, hogy mi résen vagyunk és türelmünkkel nem élhetnek vissza ezután sem. Ha ugy van is, hogy „csakis a „Vendéglősök Lapja” érdeme, ha meg lesz a kongresszus” még nem teszi azt, hogy *Ihász György* szervez egy vendéglős kongresszust. *Ihász* ur nagyon jól tudja, hogy már volt attól a laptól kifakadás a napilapok felületességére, ne vegye tehát ennek a lapnak a gyanúsítását másnak, mint *kenyéririgységgel s magásra töréssel* párosult szeszreplési vágyának. — Dessen Brod ich esse,

dessen Lied ich singe. Éljen Gundel! Híve:
Vándor Géza

— **Pancsován** *Stuk Ignác* Imperial kávéházát, *Kontlovits Emil* vette meg *Niemets Gyula* közvetítésével.

— **Értesítem a vendéglős és kávéos urakat,** hogy folyó hó 11-én, délután háromtól öt-ig a tanonczok, hatóságú utasítás folytán, a felső kereskedelmi iskola II. osztályába a szerződés felmutatása mellett beiratni kötelesek, ellenkező esetben pénzbírság és hatóságú kényszer mellett tisztelettel *Hainzmann János*.

— **Új vendéglő.** *Molnár Ágoston* szaktársunk, a váci-körút 48 sz. alatt levő volt „Imperial-kávéház” helyiségeiből díszesen berendezett nagy vendéglő helyiségeket alakított. A díszes éttermek megnyitása e hó 1-én volt. Nagyszámú előkelő vendégek sorában ott láttuk: *Teasdale Ottó*t, a „Királyi serfözde” képviselőjét, *Mádai Lajos* vendéglőt, idősebb és ifjabb *Charamsza* fővárosi sütőmestereket, *Spiegel Ignác*z, *Dörfler Géza*, *Tapsch Sándor* főv. nagykereskedő, *Slesinger* és *Spiegel kávéos Daninger György*, *Koch Kornél*, *Pechihál* vendéglősök és *Ihász György*. *Molnár Ágoston* ur ismerősei és barátai fényes ovációban részesítették, kinek jó konyhája és kitűnő italai bizonyára állandó vendégekké marasztalják a megnyitáson jelen volt díszes közönséget

— **Egy szénsavpalack felrobbanása.** Téves híreket elkerülendő, annak közlésére kér fel bennünket a német-osztrák Mannesmann-csoveggyára, hogy az augusztus 28-án a dunagőzhajózási-társaság budapesti raktára előtt felrobbant szénsavpalack nem az ő gyártmányuk.

— **Szálloda-átvétel.** Békésen a „Magyar- királyi” szállodát *Ausländer Henrik* vette meg *Niemets Gyula* által.

— **Üzleti hírek.** *Kászás Lajos*, lapunk lelkes barátja, legutóbb *Balatonfűrédi főpincézert* átvette a *Deák-téri Pultzer* nagyvendéglő főpincézert állását. — *Novák József* főpincézert *Bártfáról* átvette a *Plasticon-étterem* főpincézert állását Budapesten.

Felcél szerkesztő és kiadó: *Ihász György*.

NYILTTÉR. *)

Eladó.

Saját termes B. Ábrányi homokhegyi 1895. évi 1895. évi 17 h. 44 l. — 1896. évi 80 h. — Székelyhid 2 h. 31 l. — *Olasz Rizling* fajbor együttesen 25 fntos átlagos árban; továbbá saját termes régi *Ermelleki* különböző évi termes borok és pedig: 1878. évi *Alföldi* 24 h. 87 l. — 1878. évi *Mozer*. 12 h. 99 l. — 1878. évi *Bakator* 14 h. 60 l. — 1878. évi *fehér asztali* 53 h. 59 l. — 1885. évi *Bakator* 58 h. 29 l. — 1885. évi *Kadarka Schiller* 3 h. 9 l. — Együttesen 40 fntos átlagos árban. Megrendelésre kisebb részletekben, — megrendelő által *Szent-György-Ábrányi* vasuti állomásra czimezve kulendő 56 literes és ezen felül hordókban — kivételesen saját kis hordóban is, míg a készletben tart, utánvetel mellett 25%-os előleg előleges beküldése mellett szállított a *Szent-György-Ábrányi* és *Szekelyhid* vasuti állomásra saját költségemen. 1895. évi *Olasz Rizling* bort literjé 30 kr. — 1896. évi *Olasz Rizling* bort, literjé 26 kr. — 1878. évi *fehér asztali* *Ermelleki* bort és 1885. évi *Kadarka* bort literjé 35 kr. — 1878. és 1885. évi *Ermelleki* *Bakator* h-ly literjé 50 kr. — 1878. évi *Ermelleki*, *Alföldi* és *Mozer* ler fajbor literjé 60 kros árban számítva. *Budai Ábrányi* 18 magyar holdas állami felügyelet alatt álló *Amerikai szőlővessző* szaporító anyagtelenről álltani való szőlő vessző 6 milliméteren aluli II-od osztályú fajtisza

*) E rovat alatt közöltékert nem vállal felelős séget a szerk.

Ripária portális — *Ruprestis monticola* és *Vitis Soloni* sima vesszők és 32 magyar holdas *Europai* telepeiről folyó év tavaszan iskolózott I-5-ö osztályú szőlővessző fajtiszta 100.000 db. *Olasz Riesling* gyökeres vessző — s fajtiszta válogatott álltani való *Olasz Riesling* 200.000 l. és II-od osztályú és kevert *Ermelleki* borjáru sima szőlővesszők folyó évi novembertől szállítása megkezdési árban már most előgyezhetők. *Budai Ábrányi* 52 holdas *Europai* telepeiről eladó az összes szőlő termés, mi a telepem közvetlen közelében levő *Szent-György-Ábrányi* vasuti állomáshoz saját igényem költségmentesen szállítva értékesíthető, vagy kelően berendezett borházamba vevő által és felügyelet alatt berendezhető. — Eladó *Ermelleki* *Szekelyhidi* olvány szőlőm, folyó évi szőlő termése is. — *Ermelleki* kitűnő régi boraim első ültetv. erosvok által ültető betegek részére ajánlva vannak. — Minden lelv, megrendelés és pénzküldemény a tulajdonoshoz beülsei *Buday Gyula* ügyvéd, szőlő és földbirtokoshoz *Debrezsen* ben, *Rózsater* 15. sz. a. lakása és ügyvédi irodájában cizimezendők.

Közvetítők díjazására igényt nem tarthatnak.

beülsei Buday Gyula
ügyvéd, szőlő és földbirtokos.

ÉRTESTÉS.

Van szerencsem a t. közönség szíves tudomására adni, hogy

METROPOLE-SZÁLLODÁM

éttermet és kávéházat

szeptember hó 1-ével

EHMANN PÁL urnak

az előnyösen ismert vendéglősnek adtam bérbé. Új bérllommal történt megállapodásom folytán angol-amerikai mintára a garcon urak részére oly újított létesítettem, hogy

50 forinttól feljebb

szállodában teljes előtét kapnak és pedig: két nyelmesen berendezett szobát, beleértve tisztaság, fűtést, lift és teljes kiszolgálást, reggelit, ebédet és vacsorát. Teljes tisztelettel

KOMMER ANTAL

„Metropole-szálló” Kerespet-ut 58-

Kommer Antal ur fenti értesítése képesán hátor vagyok meggyezve azt, hogy minden igényeket oda fog iránlyulni, hogy l. vendégim igényeit pontosan kielégítsem. Izzetes konyhát, kitűnő italokat, figyelmes kiszolgálást, mérsékelt árak mellett találnak nálam. Magam a n. é. közönség szíves pártfogásába ajánlv, maradtam kitűnő tisztelettel

Enham Pál vendéglős és kávéos a *Metropole-szálló*ban.

Pschorr-Braü vendéglő átvétele.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy *VI. Andrássy-ut 39. szám* alatt levő

Pschorr-Braü vendéglőt

Bokross Károly

uról átvettem. Minden örömmel azon leszek, hogy ezt a jóhírű vendéglőt, mely elődeim, *Potánovits* és *Bokros* urak alatt oly kedvelté lőn, a régi színvonalon megtartsam, sőt a kor igényeinek megfelelően fejleszve, ugy kiérdemeljem a n. é. közönség kegyes pártfogását, a mint ezt évek során át kinyerri oly szerencsés voltam a *budai „Márvány-menyasszony”* vendéglőben.

Tisztelettel kérem a n. é. közönség szíves látogatását.

Budapest, 1897. szeptember 1.

Weisz Antal,
vendéglős.

EUPHONION

a legjobb zenélő automata.

Hangja felülmulthatlanul erős és kellemes.

Szerkezete tartós.

Kiállítása a legdiszesebb.

Sternberg Ármin és Testvére

cs. és kir. udv. szab.

hangszer-gyár.

Zenélő-automaták

kizárólagos főraktára.

BUDAPEST,

VII., Kerepesi-ut 36. szám.

• Árjegyzék díjtalan. •

Zenélő-automaták-ot kiállón árjegyzék.

A világ minden tárlatán első kiüntetést nyert!

A borszéki borviz a savanyúvizek királya!

BORSZÉK

gyógyfürdő.

Erdélyben, Csikmegyében, fenyvesek hazájában.

Fürdő-idény tartama: Jun. 15—Szept. 15-ig.

Utazás: Szász-Régenig vasuton onnan az igazgatóság által szubventionált gyors kocsikon. E gyorskocsikra előjegyzést tehetni *Miklós és Görög vállalkozóknál Szász-Régen.*

Déli utirány: Brassó, Csik-Szereda vasuton, onnan kocsin.

A borszéki borviz a savanyúvizek királya!

Megrendelhető: Igazgatóságnál **Borszék.**

Kapható mindenütt.

Fürdőre, borviz-üzletre nézve, minden felvilágosítással, prospektussal, árjegyzékkel szolgál

a fürdő-üzlet igazgatóság
BORSZÉK.

Posta- és távirtda helyben.

Megrendelhető: igazgatóság Borszék.

Millenniumi nagy érmenyel és kiüntetve

Hirdetés.

A magyarláposi takarékpénztár részvénytársaság, a tulajdonát képező, Magyar-Lápos járási székhely főterén újonnan épített és itálárulási engedéllyel felruházott, 6 vendégszobát,

egy éttermet, 1 kávéházat,

melynek mindenike a mai kor igényeinek megfelelően berendezve és *butorozva* van, továbbá a vendéglős részére kényelmes lakást, kitünő jó pinczét, konyhát, 2 kamarát magában foglaló

szállodáját

a folyó évi november 1-től kezdődőleg 6 egymás után következő évre

haszonbérbe adja.

A szállodához tartozik egy 18 lóra való istálló, szekér szin, jégverem, tágas udvar és 3 holdnyi gyümölcsös és veteményes kert.

Felhívtnak bérelni szándékozók ajánlataikat a f. évi október hó 15-ig alólirott igazgatósághoz beadni, hol is a bérleti feltételek a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Az igazgatóság.

CSIZ- FÜRDO- VENDÉGLŐJE

• kibérelhető •

egy vagy több évre.

Feltételek megtudhatók

a fürdő-igazgatóságnál

CSIZ-ben.

Eladó vendéglők.

Számos kisebb és nagyobb fővárosi és vidéki **vendéglő-üzletek, kávéházak** és **szállodák** eladtnak. Venni, vagy bérelni szándékozők forduljanak **Ihász György, országos közvetítő intézetéhez.** Budapest, VII., Akácfa-utca 3. sz.

Hoiscislavszky József

bornagykereskedő

PROMONTÓRON

Ajánlja borait a f. vendéglős urak figyelmébe.

Iroda: Budapest, Óriás-utca 34. sz.

Eladó vendéglő.

Budapest, a Ferencvárosban egy régen fennálló, jó forgalmu téli- és nyári vendéglő-üzlet teljes berendezésével szabadkézben azonnal **eladó.** Az üzlet szép

kerthelyiség és tekepályával

van ellátva. Az üzlet ára 2000 ft. Házbér 800 ft.

Bővebb felvilágosítást **Ihász György** közvetítő-intézete, Budapest, VII. Akácfa-utca 3. sz. alatt ad.

„BOLOND ISTÓK”

legjobb és legelterjedtebb élclap
XX. évfolyam.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő:
DON PEDRÓ.

A „Bolond Istók” előfizetési ára

évnegyedre 2 ft.

Előfizetések a kiadóhivatalba Budapest. IV. Egyetem-utca 4. sz. alá köldendők.

LANATOR JÁNOS

cipész-mester

BUDAPESTEN.

VIII. ker., József-körút 13. szám.

A vendéglősök, szállodások, kávéosk, főpincérek s ezek alkalmazottjainak a legkényelmesebb lábbeliket készíti.

Ajánlja dusan berendezett saját készítményű

uri-, női- és gyermek-czipő raktárát

a legolcsóbb árak mellett

az 1896-iki kiállításon több éremmel kitüntetve.

Mérték szerinti megrendelések a legbiztonságosabban és leggyorsabban eszközöltetnek.

Kik

SZÁLLODA-, KÁVÉHÁZ vagy

VENDÉGLŐI ÜZLETET

venni vagy eladni óhajtanak a fővárosban vagy a vidéken, felkérletnek bizalomteljesen

NIEMETZ GYULA

iparhatóságilag engedélyezett és törvényszékieleg bejegyzett üzletek adás- és bevési ügynökségéhez fordulni

Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 18. sz.

Egyes szám
15 kr.

SIPULUSZ LAPJA

SAKÁS MÁRTON

Egyes szám
15 kr.

Magyarország legkedveltebb élclapja.

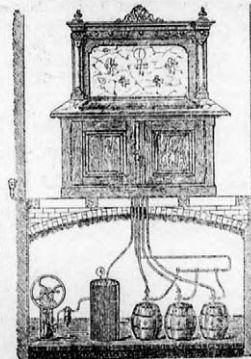
Megjelen minden vasárnap.

Előfizetési ár:

Egész évre	4 ft.
Fél évre	2 ft.
Negyed évre	1 ft.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Budapest, VIII., Rökk-Szilárd-utca 4. szám.

HIRMANN FERENCZ

rész-áru gyára,

Budapest, VII., Csányi-utca 9. sz.

Gyárt

sörkimérő készüléket

legnyomással és szab. sörhővel.

Elvállal régi készülékek átalakítását.

Nagy választék

bor- és sörcsapokban,

valamint mindennemű szivattyúkban.

Javítások legolcsóbban és leggyorsabban eszközöltetnek.

Költségtérvekkel kívánatra díjtalanul szolgátok

CSÁKY ÁRMIN

Budapest.

VI. Andrássy-út 67. (a Millenium kávéházzal szemben)

Kitüntetve: 1885 évben a budapesti országos kiállításon.

1889 évben a párisi világkiállításon.

Ajánl **konyharuhákat** minden nagyságban,

szakács, pék, czukrász, hentes stb. számára

Kabátok zsinórvelezből ft 150, 2, 250

Kabátok piqué-velezből ft 2, 250, 3.

Kabátok csinvat- v. szatnából ft 1,25, 1,50, 2, 2,50.

Szakács-nadrágok (pantalón) pamut-kammgarnból, kék, fehér, csíkos, 2,50—3 ftig.

Szakács-kötények, fehér, erős szálú cretonból, kr. 40, 50, 60.

Szakács kötények, fehér, erős szálú vászonból, kr. 60, 89, 100

Szakács-sapkák, különféle alakban, kr. 25, 30, 35, 40.

Ezen fehérenemű czégemnek külön speciálítása és a legtöbb uraság, szállodák és konyhákba általán szellíttatik.

Részletes árjegyzékek fehérenemű és férfruhákából kívánatra ingyen küldetik.

KORONA-PEZSGŐ

Próbáladák 2 palaezkkal bérmentve Magyarország és Ausztria bármely postafiómására 3 ft utánvéttel. Visszontulajdosítoknak megfelelő engedmény.

MATTES JÁNOS,

Budapest, Haris-bazár.

Kaphatók: **Szimon István** főzetel Váci-körút 12. fők-zelet Váci-körút 60. és Tere-körút 35. — **Vogel Gyula** Andrássy-út 29. **Rabcsk Sándor** Kerespesi-út 11. — **Szalay István** Kerespesi-út. **Török Bódog** Kerespesi-út. — **Dózy Kálmán** Kerespesi-út 22. **Weinberger Gusztáv** Galvin-ter. — **Tóth Imre** Üllői-út 78. **Czokkol Ferencz** Nefelejts-utca. — **Stourer Anai** Róza-utca. **Gálzler Erika** Buda. Vár. — **Sziller Gyula** Buda. Vár. — **Schedel János** Budai Főut. valamint a legtöbb fűszer-és csomagolóüzletben.

KRAUSZ LIPÓT FIA férfi szabó
BUDAPEST - BELVÁROS
KOSSUTH LAJOS-UTCZA 18. SZÁM.

MINDEN TULKÖVETELÉS KIZÁRVA.

CSAK EGY SZABOTT ÁR.

T. ez.

Van szerencsém elhatározásomat becses tudomására adni, hogy az **eddig volt**

18 frt, 20 frt és 22 frtos

saját budapesti műhelyeimben tiszta gyapjuszövetből **kitűnően elkészített**

teljes sacko öltönyök

bármelyike

most 12 forint.

Mély tisztelettel

KRAUSZ LIPÓT FIA.

∞ MÉRTEK SZERINT ∞
22 FORINTÉRT

egy teljes sacko öltönyt a raktáramon lévő, valódi angol és francia tiszta gyapjuszövetek bármelyikéből készitek.

Mielőtt bárhol ruhát vesz, sziveskedjék raktáramat megtekinteni.

Dr. Ludwig Willibald
első nagymarosi pezsgő-pinczészete
ajánlja elismert kitűnő minőségű **védjegyzelt pezsgő borait:**

„METROPOLE”
és **„PRÉDA”**

Kaphatók a fővárosban és vidéken mindenütt.
KÉPVISELŐ:

HUNKE JÁNOS
IV., Lipót-utca 45. szám.

Lamprecht Károly,
nécs

V., Reiprechtsdorfer-
strasse 60. sz.

Mustár és fűszergyár
Conserv és borecet-gyár,
gépezékek,

• 29 kitüntetési
okmány. •

Arany és ezüst érmekekkel
és a cs. és kir. fölkönyve-
lészeti ministerium által
a közgazdaság körül szer-
zett érdeméért az állam-
díjjal kitüntetve.

Árjegyzékek bér-
mentve ingyen kijel-
detnek.

Mustár bácsi

Senfonkel.

Carl Lamprecht
WIEN

V., Reiprechtsdorfer-
strasse No. 60.

Senf- und Gewürzmühlen,
Conserven- und Wein-
essig-Fabrik
mit Dampftrieb.

29 EHREN-DIPLOME.

Goldene und silberne Me-
dailen und Staats-preis
vom k. k. Ackerbau-Mi-
nisterium für landwirth-
schaftliche Verdienste.
Preis-Courante gra-
tis und franco.

„MARGIT”

GYÓGYFORRÁS

„Magyar Selters”

Vegyelmezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi össze-
tetele, kevés szabad, de gazdag, félig kötött szénsav tartalma kiváló hatásnak
bizonyult, különösen **tüdőbántalmaknál**, a hol a szabad szénsav csekélyebb
jelenléte megőrjíti a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a félig
kötött szénsav gazdagsága a gyógyhatású alkatrészeknek a beteg testrészekbe
való gyors és biztos felvételét eszközöli. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-
forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabad szénsavtartalomban erősebb
ásványvizek, mint a **seltersi, gleichenbergi, tüdőbajokban** különösen a
tüdővérzéseknél már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb
hatás mellett folyton használhatók.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézetekben, különösen a leglátó-
gatóttabb **Görbersdorffban** a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekin-
télyeink Budapeston: dr. Korányi, dr. Gebhardt, dr. Navratil, dr. Poór, dr. Kétyl,
dr. Barabás; Bécsben: dr. Bamberger, dr. Duschek, stb. a legjobb eredmén-
nyel alkalmazták a **légző-, emésztő és hugyszervek** általános hurutos
bántalmainál.

Mint ivóvíz

präservatív gyógyszernek bizonyult a **kolera** megbetegedés ellen,
borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos
fórkár

Édeskuty L.

os. és k. és szorb.
k. udv. ásványviz-
szállítóval
BUDAPEST.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

IHÁSZ GYÖRGY

Budapest, VII., Akácfa-utca 3. sz.

Hatóságilag engedélyezett és

1000 forint

óvadékkal ellátott
országos

közvetítő intézete

elhelyez szállodai, vendéglői és kávéházi sze-
mélyzetet, közvetít üzleteladásokat és véte-
leket.

GAÁL BALÁZS

festő műterme

Bpest, VIII., József-körút 10. sz.

Kossuth Lajos

legkitűnőbb arcképei életnagyságban, olajfestményben
és krétarajzban csak nálam rendelhetők a legújantyo-
sabb árakban, mell- vagy terdkepekben. Különösen
ajánlom egyletek és nagy termek részére, rendelések
esetén kívánatra 48 óra alatt szállítatik. Továbbá bá-
rmilyen fénykép után a **lehetőbb képeket festek és
rajzolok**; ezen állításom, a már husz éven át folyton
csak arcképekkel való működésem erősíti meg; mely
idő alatt a legnagyobb körökbe sok ezer remek képe-
ket adtam ki a legnagyobb elismeréssel. Személyes
meggyőződést szerzett bárki műtermem megtekintése
által, este kilátás mellett is.

Szálloda-eladás.

Felső-Magyarország egyik nagyobb városában a főtéren levő elegánsan berendezett 27 vendégszobából és 2 étteremből álló

szálloda

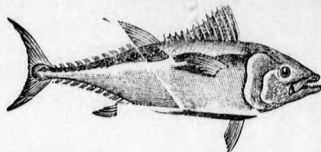
olcsó bér és 6 évi szerződésel — halál eset miatt — eladó

Bővebb felvilágosítással e lap kiadóhivatala, — Budapest, VII. ker. Akáczafta-utca 3. sz. — szolgál

Azonnal bérbeadó.

Dunántúl egy élénk, 7000 lakossal bíró városában elsőrangú szálloda. **16 szállószoba, 2 nagy étterem, 4 polgári szoba, kávéház, kert és 2 nagy díszterem** és szükséges mellékhelyiségekkel, berendezéssel vagy a nélkül azonnal átvehető. A kávéház és vendéglő **külön is** bérbeadatik. — Bővebbet a kiadóhivatalban.

Folyóvízi és tengervízi
halkereskedés.

HOFBAUER Aunokaöcscse
BÉCSBEN.

Fűzlet: I., Fischmarkt, Telefon 2737.

Fióküzletek:

I., Führlingasse 12. Telefon 5006.
VI., Mariahifflerstrasse 101. 9594.

Mindennemű eleven és friss folyóvízi és tengeri halak a legelősebb napi árakon kaphatók.

Friss áru kiszolgálásáért kezeség vállaltatik.

Szállítások vidékre és külföldre olváltatnak.

Alapítottott 1869.

Kitűnőnek bizonyult

SÖRMÉRŐ

KÉSZÜLÉKEK

vagy szénsavnyomással
szabadalmazott hűtővel
ajánlja

WATTERICH ARNOLD

BUDAPEST, dohány-utca 5.

Költségvetés ingyen.

Sörszivattyú, sörperzsogósapok, minden borbetegség elleni czikkok.

Esszenciák a rum-, likőr- és ecetkészítéshez hideg uton, minden készülék nélkül. Képes árjegyzék és kezelési könyv ingyen.

BORSSZEM JANKÓ
Magyarország legkedveltebb,
legjobb éleczlapja.

Alakjai ugymint:

Mokány Berezi.

Seifenstener,

Cziczieszbejszer,

Mihaszna András,

Tojás Dániel,

stb. közszejön forognak.

Vendéglőkben, kávéházakban nélkülözhetlen.

A legtirelmetlenebb vendég részére a legkitűnőbb csillapító.

Páratlanul szép rajzok.

Pompás kiállításban.

Előfizetési ára 1/4 évre

CSAK 2 FORINT.

Megrendelő cím:

Borsszem Jankó kiadóhivatala.

Budapest, Ferencziek-tere 3.

Kávéházi helyiség bérbeadása

Budapesten, a köruton egy díszesen berendezett kávéház teljes berendezésével eladandó, vagy esetleg bérbevehető. Évi bér 8500 frt. Használati díj kölcsönös meg egyezés tárgyát képezi. A kávéház alatt világos szép, nagy pincehelyiségi vendéglőknek igen alkalmas. — Bővebbet **Ihász György** közvetítő intézete, Bpest, Akáczafta-utca 3. sz.

MILLER IMRE

CZUKRÁSZ

ESZTERGOM, SZÉCHENYI-TÉR.

Az igen tisztelt szállodás-, vendéglős- és kávékészek urak figyelmét felhívja dúsan felszerelt üzletére.

Eljegyzések, lakodalmak, úgy bármiféle ünnepélyes alkalmakra elfogad megrendeléseket s azok kifogástalan s feltűnően izléses, finom és gyors előállításáról gondoskodik.

Továbbá: Bonbonok, — czukorkák, — valódi francia Parfaite-k, — Bombé-k, — tortaneműek különféle változatban megrendelésre gyorsan és pontosan szállítatnak.

Eladó vendéglő.

Élénk városban, megyei székhelyen, gyönyörű parkban levő vendéglő, az intelligencia nyári- és téli gyülekezési helye, előnyös feltételek mellett

eladó.

Elegáns, nagy étterem, polgári- és csap-szoba, veranda, táncz helyiség, két lakszoba, amerikai jégverem, 1 kitűnő borpince. 6 évig tartó szerződés a várossal. Forgalom évenként **5000—6000 forint.** Évi bér 800 frt és az adó.

Az **összes berendezés 3000 frt.** Tudakozódhatni **Ihász György** közvetítő-intézeténél.

Természetes szénsavdús szarvanyús a mohai

ÁGNES

forrás. Legjobb asztali és üdítőtital. Kitűnő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknak.

Járvány idején préservatív gyógyszernek bizonyult.

Szét-
küldése **Édeskuty L.** udvari assz.
lító által
Budapest.

→ Kapható mindenütt. →

Hirdetések felvételnek

a kiadóhivatalban

Magyarok társas kirándulása az 1900-ik évi Párisi Világkiállításra.

Május, június, július, augusztus, szeptember és október hónapokban 14 napra.

Ezen kulturális mozgalom programjának pontos kivételét, mint a befolyt összegek kezelését felügyeli a következő bizottság:

Dr. Barthos Andor,
ministeri s. titkár, a vasúti tisztoköz
tanfolyam tanára.

K. Jonas Ödön,
nőgyógyeleni tanár,
országgyűlési képviselő.

Dr. Schubert Ernő,
kir. törvényszéki bíró.

Sturm Albert,
a „Budapesti Tudósító” tulajd.
és főszerkesztője.

ELNÖK:
Toročko-Szt. Györgyi
THOROCKAY VIKTOR báró
a főrendiház titkára.

Dr. Kovács Gyula,
a kir. tanácsos, egyetemi m. tanár,
magyar kereskedelmi muzeum
aligazgatója.

SOMOGYI NÁNDOR,
(HOBALMI ÉS MŰVESZETI VÁLLALAT)

BUDAPEST, Erzsébet-körút 44. l. em.

Molnár Viktor,
min. osztálytanácsos a vall. és közokt.
m. kir. min. elnöki oszt. vezetője, a
III. osz. vaskorona-rend lovagja.

Urányi Imre,
nagybírtokos és országgyűlési
képviselő.

Dr. Gerenday György,
penzügymin. titkár,
a „Langyár Állásúti Club”
alelnöke.

Sacellári Mihály,
miniszter. osztály-tanácsos,
a m. kir. belügyminisztertanárnak.

Dr. Várady Antal,
országgyűlési akadémiák
igazgatója, a Nemz. színház dra-
maturgja, az „Ország-Világ” fe-
szerkesztője.

A befizetések kizárólag a Belvárosi Takarékpénztár Részvény-Társasághoz
(részvénytulke 2.500,000 forint)

Budapest, Koronaherezeg-utca 3-ik szám

készpénzben, vagy a magyar kir. postatakarékpénztár útján eszközölendő. A takarékpénztár kezeli a befizetett összegeket és szolgáltatja ki ellen-
értékű a programban foglalt szolgáltatmányokról szóló részvételi jegyeket.

■ a 250 frt, fizetendő havi 8 forint, vagy negyedévi 24 forintos részletekben. ■

lőrök. művészek, tanárokból álló budapesti 100-as rendező-bizottság, lőrök. művészek, tanárokból álló párisi 100-as fogadó-bizottság.

A befizetett összegek kamatai és a bizottság rendelkezésére álló jövedelem a közoktatásügyi és kereskedelmi miniszterek által mint az utazók
alapítványa kulturális célokra fordíthatik.

RÉSZVÉTELI FÖLTÉTELEK:

Ár: A folyó évben jelentkezőknek 250 frt, az 1898. éven jelentkezőknek
260 frt, az 1899. éven jelentkezőknek 270 frt, a kiállítási évben 280 frt.
Befizetés: Havi 8 frt, vagy negyedévi 25 frt, esetleg felelvi 48 frtos összegek-
ben a magyar kir. postatakarékpénztár útján díjmentesen kizárólag a
„Belvárosi Takarékpénztár”-hoz 1900. évi január hó végéig teljes
befizetés.

Jelentkezés: A jelentkezési lapok beküldhetők a vállalat igazgatóságához
Krisztel-körút 44. l. em., a Belvárosi Takarékpénztárhoz (Koronaherezeg-
utca 3. sz.) mindenl. könyvtárosoké, a társasokörk titkári hivatala és
vasúti állomási főnökeiké útján.

Az utazás ideje: A Párisban rendezendő ünnepségek és kongresszusok meg-
állapítása után minden jelentkező értesítve lesz az egyes hom. ok
programjáról 1900. januárban és e szerint válaszlatja meg azon
hónaptól, melyben utazni óhajt.

Utazás: Külön gyorsvonaton, csak nappal utazva, egy fulkben 6-6
személy l. és II. osztályú csepékben.

Éjszaka uton: Az éj. olaszutazás alatt Zürichben elsőrendű szállodában pihenve
költhetünk s egy napi ott tartózkodás után ismét ut. lállyva az éj.

Étkész uton: Beszben a menürend szerint a vasúti éttermekben előre meg-
rendelt ebéd és vacsora, részben a vonalra minden étkezőkiosztás.

Érkezés Párisba: Az érkezé csoportok, rokon testületek és a 100-as fogadó
bizottság által ünnepélyes fogadtatásban részesülnek és a rendelt
kocsikon jutnak a hotelbe.

Lakás: Elsőrendű, kényelmes szobákban, egyenként és csakis össetartozók
kettesével.

Párisban 8 napi tartózkodás alatt.

Reggeli: a szállodában két fogásból.

Délelőtti: a város középületi és muzeumi meglektintése a 100-as bizottsági
tagok vezetése mellett, a megállapított program szerint kisebb csoportok
ban. Nagyobb utakon a kocsikon.

Ebéd: fentartott közeli éttermekben, névjegyvel lefoglal. terüeken változó
francia menü 5 fogásból és itallal.

Délután a kiállítás: a kiállítás meglektintése a vezetők kahalozása mellett
állálmosságban és részletekben. Eflor torony és külön bejelentéjűs
látványosságok jegyei s díjtalanul rendelkezésre.

Estebéd: 6 1/2 órákig mint az ebédnél, 6 fogásból és itallal.

Esték: Színházak, mulatók meglektintése fentartott elsőrendű helyeken, vagy
a kiállítás területén levő ünnepségekben való részvétel.

Ünnepélyek: Diszlefvonulások, idegen fejedelmek érkezésénél, katonai dísz-
szemlék és népnepélyekben, ugy az akadémiák, képviselőház dísz-
ülésén külön fentartott helyek.

Kongresszusok: A különféle tudományos Kongresszusokról a vonatkozó társa-
lati körök értesítettek és azokon kivétel résztvétel biztosított.

Környék: Saint-Cloud és Versailles meglektintése a vállalat költségén.

Párisban már időközben részére. A program pontjai senkire sem kötelezők
s kiki szabadon rendelkezhet idegje fölött.

Pariban tovább időközben: Kik a hat héttel érvényben levő jeggyel Párisban
tovább maradnak és azt 3 nappal előbb jelt, azoknak a kedvezményes
lakás és étkezés biztosított.

Visszatutazás: Mint az odautazás 6 héten belül történik a programban
jelzett vonalon. Az ut. felszész szerint meglektinthető. Egy napi ellátásról
szelvény-utalvány szolgáltat ki.

Podgyász: Ugy az odautazásnál, mint a visszatutazásnál bármily terjedelemben
díjmentesen.

Vám: Gondokodás történik, hogy a vámkezelők részéről zaklatásnak ne
legyen kitéve az utas.

Biztosítás: Az utasok 15 napra baleset ellen 5000 koronára biztosítottak a
kínai Feniore Pesti biztosító intézetnél és minden kiránduló csoporttal
ittal magyar orvosok utaznak, kik ugy az uton, mint Párisban minden
esetben a vállalat költségén teljesítenek orvosi szolgálatot.

Különös előnyök: Beesés figyelembe vevőjük, hogy mind az a mi e
programban felsorolt van, a legkedvezőbb módon nyújtják a
részvételért és hogy a *gal jeltölt pontok eddigleg egyetlen utazási
vállalat részéről sem nyújtattak. — Mar pedig e rendkívüli szolgál-
mányok nemcsak hogy minden mellekkiadásról megóvják az utast,
hanem e mellett különös előny, kényelmet és idő-nyereséget is
biztosítanak.

Akadályoztatás a részvételben: Hi valaki a részvételben akadályozva van, ezt
a részvétel hónapja megállapításakor bejelenteni és a jegyet másra át
rúliázhatja vagy a részvételi ügyintézőnek a költségekre való leszámlá-
lásával — a befizetett összeget a takarékpénztárnál felveheti.

„BUDAPEST—PÁRIS” Magyarok társas kirándulása az 1900. évi párisi világkiállításra.

Igazgató: SOMOGYI NÁNDOR, Budapest, Erzsébet-körút 44. sz., I. em.

BELÉPÉSI NYILATKOZAT.

Alulírott ezenem nyilatkozatom, hogy a közzétett prospectus alapján fenti vállalat által rendezendő társas utazásban résztveszek és kötelezem
magamot egy részvételi jegyet 250 frt — krért a folyó hótól kezdve frt kr. negy részletekben (a magy. kir. postatakarékpénztár útján)
a Belvárosi Takarékpénztár Részvény-Társaság pénztárához Budapesten, (Koronaherezeg-utca 3.) az 1900. évi január hó végéig befizetni.

Az utazásban való részvétel hónapját jogomban áll az 1900. évi január végéig megállapítani. ugyanekkor jegyem másra átruházhatom vagy az utazásból
visszaléphetek. Utóbbi esetben a Belvárosi Takarékpénztár Részvény-Társaság a részvételi ügyintézőnek levonásával a befizetett összeget
visszatéríteti tartozik.

Ezen időpontot túl visszalépésnek és visszatérítésnek helye ugyan nincs, de az ellenőrző-bizottság méltányos esetben jogositva van e
szabálytól eltekinteni.

Végül tudomásul veszem, hogy ugy uton mint 8 napig Párisban a programnak megfelelő teljesen szabad utazást, podgyászt lakást, élel-
mezést, közlekedést és szórakozást és ünnepséghen való részvételi jegyet a megállapított összegért díjtalanul kapom.

Lakhely 1897. hó n. Név és állás:

Ezen szelvény levágandó és aláírva beküldendő

A magyar Országgyűlés m. t. Képviselőházához

BUDAPESTEN.

KÉR V É N Y E

Magyarország szállodásainak, vendéglőseinek és korcsmárosainak.

Beadja: **Horváth Ádám** országgyűlési képviselő.

A vendéglős-ipar érdekében teendő törvényhozási intézkedések tárgyában.

Alulírott szállodások, vendéglősök és korcsmárosok hazafias tisztelettel és bizalommal fordulunk a magyar Országgyűlés mélyen tisztelt Képviselőházához, hogy sajnáru helyzetünket föltárva, ennek okait kimutatva a viszonyok javítását illető véleményeinket és óhajításainkat előadhassuk.

Ere az elhatározásra nem csupán a magunk életérdekei, hanem leginkább nemzetünk erkölcsi hanyatlásának egyre szaporodó jelei birtak bennünket.

Eddigelő iparunkat mindig oly szemmel tekintette a törvényhozás, mint a mely ha nem is bűnös, de kárhözátossá válható élvezeti cikkeket kielégítésén alapul. Innen van, hogy iparunk védelemben áll, ellenben a külletnél nagyobb, már-már elviselhetlen megterhelésekben annál inkább részesült.

Hogy ez a szempont mennyire helytelen, azt az élet mindennapi jelenségei eléggé bizonyítják.

Évről-évre sürűbben hangzik a panasz, hogy a pálinka ivás rohamos terjedése mennyire sorvasztja népünk őseréjét, a mit elősegít az egyre silányabbá való élemezés. Hogy ezek a körülmények mily rombolón hatnak, arról megdöbbentően beszélnek a sorozás, a büntető törvényszékek és a kórházak statisztikai adatai.

Ámbar a nép süllyedésének okai ily kézzel foghatók, mégis azt kell tapasztalnunk, hogy ezek az okok nem hogy csökkentenek, hanem erejükben szakadatlanul növeltetnek a fogyasztási adókkal, vámokkal, a regáléval és egyéb illetékek feleslegizásával.

A velünk politikai és gazdasági közösségben élő Ausztria egészségi és erkölcsi állapota tagadhatlanul jobbka a miénkénél, a miben bizonyára nagy része van annak a körülménynek, hogy ott az élelmi czikkék, különösen a hus, az italok, főleg a sör, jóval olcsóbbak, mint nálunk.

Ha viszonyunk megfordított volna, ha nem mi volnánk Ausztria éléstára, hanem az a miénk, akkor ez a különbség érthető volna, ámdé hogy a hazánkából szállított marha és gabona tul a határon olcsóbban adható, mint a termőföldön, világosan állami intézményeink hibáságára enged következtetni.

Az 1887. XLXVII. törvényezik a bor fogyasztási adóját 50%-kal, a *húst* Budapesten 25%-kal, a *czukorét* 50%-kal, a

sörét 100%-kal emelte föl. És ez a föl-emelés akkor történt, e mikor kisiparunk elbukása immár meggátolhatatlannak mutatkozott, mezőgazdaságunk válsága pedig teljes közelből fenyegetett.

A nép nyomorának terjedését tehát nem hogy akadályoztuk, hanem elősegítettük oly állami intézkedésekkel, melyek a megélhetést, az egészséges táplálkozását drágábbá tették.

Városokban a lakosságunk legalább is fele a vendéglőköl él, a vendéglők pedig, különösen a kisebbek, melyek majdnem kizárólag a szegény néposztály kielégítésére utalvák, a jelzett intézkedésekkel oly helyzetre sodortattak, a melyben bukásukat részben az árak emelésével, részben árúik minőségének csökkentésével kerülhetek ki.

Ki szenvedte meg ezt legjobban? megint csak az a néposztály, mely a legsúlyosabb munkát végezve, a legesekélyebb keresetre van utalva. A helyzet veszélyét fokozta az adók emelkedése, a *lukkerek fűszőkkentése*, a *filloxerapuzstítás*, a *vágóhidak* s *legujabban* a *vásáresarnokok*.

Tiszta bort 40 krajczáron alig mérhetünk a legolcsóbb sör nálunk 24 krajczár, míg Ausztriában már élvezhetőnek mérnek 12—14 krajczárért. Ennek a következménye az lett, hogy a nép, még az Alföldön is, a pálinkára kapott. Valóban elszomorító, hogy 5—6 év óta amit magyar vidékeken sohasem láttunk, pálinka mellett (s hozzá, minő pálinka mellett!) mulat a nép, vesztegeti eszét erejét.

A városokban, különösen a székes fővárosban észrevehetőn *apad a vendéglők közönsége, ellenben rohamosan szaporodik a pálinkaméréséké*. Ezek a népmérgező helyek elepik utcaiznkat s megdöbbentő, a mint reggel, délben, este a munkások, kezükben egy darab kenyérral, megrohanják e bűzös helyeket. A munkásoknak több mint fele hétszámra sem lát fött ételt, szóval, elmondhatjuk, hogy népünk ma kényerén és pálinkán él.

Mig a *pálinkamérésék* korlátlanul szaporodnak, *addig fogynak a vendéglők*, melyekben gond van a tisztaságra, újságokkal s zenével a nép lelkeré is hatnak s e mellett táplálékot szolgáltatnak.

A vendéglők léte más oldalról is meg van támadva, még pedig a kereskedőknek kis mértékben való elárúsításra és pohara-

zásra adott engedéllyel. Hogy mi szükség van az amugy is szorongatott vendéglősök ellen még a kereskedelmet is fölfegyerezni, az annál kevésbbé érthető és helyeselhető, mert épen az ilyen *ital-elárúsító kereskedések révén terjed el a legtöbb mábor és rottont sör*.

Ha megemlítjük még a *látványos mulatóhelyek* és németesítő zenegerájók versenyét, a rendőri intézkedéseket: a zárórával való önkényes bánást, kétségtelennek látszik hogy a kis vendéglők mielőbb eltűnnek a föld színéről, hogy helyüket teljesen a pálinkamérésék, a spirítuszok és vitriollal dolgozó barlangok foglalják el.

Hogy ez mennyire ven a művelődés az erkölcsi nemesülés, a közegészségre a nemzet vagyonosodása érdekében, annak elbírálását a törvényhozás bölcsességére bizzuk, hivatkozván az utóbb rohamosan terjedő szocializmus kórságára.

Mi hazafias kötelességünknek vélünk megfelelni, midőn helyzetünk feltárásával rámutatunk arra a szükségesre, hogy a vendéglősök érdekeinek méltányosabb számbavételével, oly törvényhozási intézkedések fogantossítsassanak, a melyek alkalmassak arra, hogy a *szegény néposztály újra visszatérhessen az egészségesebb italokhoz s a táplálódó eledélkehez*.

Azt hisszük, az előadottakból eléggé kiviláglik, hogy a vendéglősök helyzetének javítása *első rangú állami érdek*, mert a közegészség és a közérköleség követelményein alapul. Ennélfogva bátrak vagyunk kívánalmainkat, melyek egy részt helyzetünk megkönnyítését célozzák, másrészt pedig a szegény néposztálynak olcsóbb megélhetést biztosítanak s a hazai bortermelés és sörgyártás fölvirágzását is előmozdítják, rövidre fogva, kegyes figyelemben vétel véget az alábbiakban elősorolni.

Tisztelettel kérjük:

1. A *regále, mindenek előtt a kizárólagos bérletek mielőbbi eltörlését; mert a bérlekeknek a vendéglősök ugy is ki vannak szolgáltatva, hogy valószínűleg rabszolgai helyzetben sínlődnek; a bérlekek pedig, hogy mentől nagyobb haszonnal dolgozhassanak, egész vidékeket árasztanak el káros hatású pancsolat, vagy épen máborral. A regále különben is középkori intézmény s így nem méltó egy haladó államhoz*

2. A szegény népnek a pálinkától való leszoktatására a bor-, különösen a söradót tetemesen leszállítottassék.

3. A kis mértékben való elárúsításra került szesz adója fölemeltessék, a pálinka mérések száma korlátoztassék s a mérési idő reggel 3 órától délelőtt 10 órára szorítottassék.

4. Az italmérési illeték leszállítottassék, illetőleg teljesen eltöröltessék.

5. A palackozott sörrel és borral való kereskedés szabályoztassék olyképen, hogy arra kizárólag a vendéglősök legyenek feljogosítva.

6. A bor- és sörhamisítás s a műborkészítés megakadályozására egészségügyi rendőrség szerveztessék.

7. A záróra országos törvénynyel rendeztessék.

8. A vendéglősipar a képzéshez kötött iparokhoz csatoltassék s minden ipartestület kebelében szakiskola állítassék, hogy iparunk kebeléből a kontárók, kik tisztán nyereség vágyuknak hódolnak, a közegészség és közérkölség érdekében kiszorítottassanak.

Ezek a kívánalmak, melyek — szerintünk — alkalmasak arra, hogy iparunk az anyagi elzárulástól megóvassék s a szegény nép egészségesebb életmódra tereltessek; e mellett még borteremelésünk és sörgyártásunk nemzetgazdaságilag oly fontos érdekeinek is megfelelőnek.

Mint hogy az előadott kívánalmak érvényesítése az államtól számba vehető anyagi áldozatot nem igényel, mi pedig már egészen a tönk szélén állunk, bizalomteljes tisztelettel kérjük figyelembe vételüket s törvényhozásiilag leendő valósisátukat.

Kérelmünk meghallgatásában annál inkább reménykedünk, mert ezzel hazánk vagyonra és értelmiségre egyik legtekintélyesebb s legkiterjedtebb osztálya nyerne jövő felvirágzására új garanzéjakat.

Kérelmünk aláíratás megújításával, honpolgári hűséggel, maradunk a Mélyen Tisztelettel Képviselőház iránt

rendületlen tisztelettel,

megbizásból:

IIÁSZ GYÖRGY.

(Következnek az aláírások.)

— **A legjobb és legolcsóbb csemege szőlő,** mint erről magunk meggyőződhattünk, **Beretvás** Pál szaktársunknál, **Kecskeméten** kapható, a ki szaktársainknak előnyösen, kilóját 25—26 krtért szállítja. A megrendelések egyszerű levelezéslapon hozzá, **Kecskemétre** intézendők. A megrendelésnél az is kifejezhető, hogy **tömtött** vagy **ritka** füstötket kíván-e a megrendelő. A megrendelések minden nap és azonnal teljesítenek, úgy, hogy a ma megrendelt szőlő, másnap már kézbesítve lesz. Ennyi előnyben a vendéglősök sehol sem részesülhetnek, tehát melegen ajánlhatjuk **Beretvás** szaktársunkat a vendéglősök figyelmébe. A szőlő kosarakba s oly gondnal van csomagolva, hogy töredést nem szenvedhet. Megrendelések vidékekről is elfogadtatnak.

— **Lesz magyar könyv is.** A szakiskola felügyelő bizottsága a tanulók részére már csináltatott német olvasókönyvet, most aztán elgondolta, hogy csináltat **magyart** is. Üdvözölgök őket, mert jobb később mint soha; ámde mégis megmozdult bennük valami. Miért van, hogy a magyar itthon is az utolsó?

Uj kávé.

Az Erős Gábor-féle „Zöld Udear“ kávéházat oly derék, fiatal szaktársunk vette át a K 16 évig küzdött, míg végre önállóságra vergődhetett

Lichter András főhercegnyi onódi születésű szaktársunk jó mesternél kezdte meg a pályáját 1883-ban Székesfehérvárott az országos hírv *Raum* János vasuti vendéglőjében.

Innentul folyton előkelő helyeken működött, így 3 ízben volt a „Kis Pipa“-ban, majd Kommer Antalnál s szobapincézr lett a „Pannónia“-ban.

Huzamos ideig volt Siofokon és Szabadkán, sőt Bosniában is megfordult.

1893-ban nősült meg, elvéve a külső szépségekben s nemes tulajdonságokban gazdag *Tibold* Anna urnőt, a kivel igazi boldogság lett osztályrésze.

Legutóbbi működési helye *Secst-czky* Gáspár látogatott vendéglője volt, a honnan a maga otthonába, a „Zöld udear“-ba költözött.

Mint képzett, sokat tapasztalt, becsületes igyekvő szaktársnak szintén sok szerencsét kívánunk, annál is inkább, mert a „Zöld udear“ szaktársaink nagy részének kedvelt gyülekezési helye.

Hogy *Lichter* megérdemli és kiérdemli a pártolást, arról mindenki meggyőződhet, a ki példás rendben tartott kávéházába ellátogat.

Látogassák meg: mentől többen!

Imperátor.*)

Irta: **Ábrányi Emil.**

Isten hozott! Nem minden imperátor
Kap nálunk éljent, Szabad ember bátor.
De érted, császár, pompával határos
Remek dísz öltött ez a büszke város.

*) A jól szerkesztett Budapesti Napló-ból vettük át e — minden magyar ember szívében viszhangozt keltő — gyönyörű, szép költeményt.
Szerk.

Még a szegény is zászlót tart feléd,
Hogy jobban lásd a szeretet jelét.
Mért ünnepel? Virággal mért fon út?
Mert lelked is van, nemcsak koronád!

A lelked! Ezt szeretted meg nagyon!
Hatalmad szörnű. Pénz, vér és vagon
Főura vagy. De sem az arany, alma,
Sem országodnak rengeteg hatalma,
Mely pórázon tart más hatalmakat:
Nem hódított úgy, mint saját magad,
Mint arcodon a csillámló dorú,
S az a tudat, hogy jó vagy s egyszerű.

A vérnek, vasnak durva korszakát
Enyhébb időkké változtattad át.
Vas vagy te is, de nem fagyos, komor.
Vas vagy, de téged meghat a nyomor.
Vas vagy, de sarkad nem típorjú széjjel
Az elbukottat s ádáz szenvedélyvel
Nem raksz esontjából diadalivét.
Vas vagy. De nincsen kőből a szived.

Bár a jövőt erős kezekben tartod,
És földingásként rombolhatna kardod:
Hatalmad nékés, mint az Istenáldás.
Szébb néked egy dal, mint száz harez-
[kiáltás.

Ört állsz a trónon. Kardod arra szolgál,
Hogy jól aludjék a kifáradt polgár.
Dicsvagyad az hogy völgyön és hegyen
Barátság, béke, boldogság legyen!

Előtted áll most Magyarország népe.
Ersz szemed van: jól nézz a szívébe!
Meglátod majd, hogy ez a nép nemes,
Hogy ezt a fajt szeretni érdemes.
Becsüld e népet s lelkes indulatja
Vonzalmadat ezerszer visszaadja.
Hitét, jogát ha bálesen tiszteled,
A poklokig megy elszántan veled!

Láttad rohanni, ugy-e, a magyart?
Villámot szórt a sas-szem és a kard,
Pedig jüték volt! Ha komolyra válik
A hadijüték s vinni kell halálig.
Meglátod akkor, hogy mi lángol benne:
Halálba ugy megy, mintha jüték lenne!
Az lesz a nap! Mindent halomra ont!
A szittya vér s a pommeráni esont!

Ha öszzetértük ellenségeinket,
A szent békében meglesz újra minket.
Mi szép hazánkban és ti odaát:
Építjük a műveltség templomát.
Csuttog a pöröly, főlzárnyal az ének,
Szabad nép tapsol költők versenyének.
S te oda állsz a boldog küzdő térre,
Mint a szabadság koronás vezére!

Kérelem.

Kérjük t. előfizetőinket az
október—decemberi évnegyedre
járó előfizetéseik szíves bekül-
désére.

a „VENDÉGLŐSÖK LAPJA“
kiadóhivatala.